

**T.C.
ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
TEMEL EĞİTİM ANABİLİM DALI
OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİ BİLİM DALI**

**OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİNE YÖNELİK
GÖRÜŞLERİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

FATMANUR ÇULLU

**ÇANAKKALE
NİSAN, 2019**

T.C.
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Temel Eğitim Anabilim Dalı
Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitimine Yönelik Görüşleri

Fatmanur ÇULLU
(Yüksek Lisans Tezi)

Danışman
Prof. Dr. Havise GÜLEÇ

Çanakkale
Nisan, 2019

Taahhütname

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitimine Yönelik Görüşleri” adlı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve değerlere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yaparak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

22/04/2019

Fatmanur ÇULLU

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Onay

Fatmanur ÇULLU tarafından hazırlanan çalışma, 16/04/2019 tarihinde yapılan tez savunma sınavı sonucunda jüri tarafından başarılı bulunmuş ve Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Referans No: 10244828

	Akademik Unvan	Adı SOYADI	İmza
Danışman	Prof. Dr.	Havise GÜLEÇ	
Üye	Doç. Dr.	Serkan TİMUR	
Üye	Dr. Öğr. Üyesi	Kazım BİBER	

Tarih:

İmza:

Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ

Enstitü Müdürü

Özet

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitime Yönelik Görüşleri

Araştırmanın genel amacı, okul öncesi eğitimde yaşanan sorunları belirlemektir. Araştırmada öğretmen görüşlerine yer verilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Adana İli Merkez ilçelerindeki okullarda görev yapan öğretmenler arasından basit seçkisiz örnekleme ile seçilmiş 20 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama yöntemi olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırmada “içerik analizi” yapılmıştır. Araştırma bulguları, öğretmenlerin sınıfın fiziksel şartları, çocukların aileleri, okul idaresinin okul öncesi eğitime yaklaşımı, denetimin işleyişi, kaynaştırma öğrencisiyle çalışırken birtakım sorunlar yaşandığını göstermektedir. Araştırmanın sonuçları genel olarak incelendiğinde öğretmenlerin görüşlerinin çeşitlilik gösterdiği görülmüştür. Araştırma bulguları doğrultusunda öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, okul öncesi eğitimin sorunları, okul öncesi eğitimin önemi.

Abstract

Pre-school Teachers' Views On Pre-school Education

The general aim of the research is to determine the problems experienced in pre-school education. Teachers' opinions were included in the research. 20 preschool teachers working in schools in central districts of Adana and selected by simple random sampling are in this research. Qualitative research method is used in the research. Semi-structured interview form was used as data collection method. In the research, “content analysis” was performed. The research findings show that teachers have some problems with physical conditions of the class, families of children, the approach of the school administration to pre-school education, the functioning of the supervision, inclusion student. When the results of the study were examined in general, their views were varied. Suggestions are presented in accordance with the findings of the research.

Key Words: Pre-school education, pre-school education problems, the importance of pre-school education.

Önsöz

Okul öncesi dönem, çocukların eğitimleri için çok önemli bir yere sahiptir. Bu dönem çocukların ailelerin sonra sosyalleşmeye başladıkları, dünyayı keşfetmeye başladıkları, çevresiyle etkileşime girmeye istekli olduğu bir dönemdir. Bu dönemin olumlu olarak geçirilmesi daha sonra ki dönemlerde başarılı olmalarını sağlayacaktır.

Okul öncesi eğitimde yaşanan sorunlar süreci olumsuz etkilemektedir. İhtiyaçlar göz önünde bulundurularak iyileştirmeye gidilmelidir. Öğretmenlere hizmet-içi eğitim verilerek öğretmenler desteklenmeli ve öğretmenlerde katılım sağlamalıdır. Okul-aile iş birliği sağlanarak eğitimin verimi yükseltilmelidir.

Araştırmamın başlangıcından sonuna kadar bana destek olan ve yönlendiren değerli tez danışmanım Sayın Prof. Dr. Havise GÜLEÇ'e; sürece başlarken beni destekleyen ve süreç içerisinde destek olan değerli hocam Sayın Prof. Dr. Çavuş ŞAHİN'e; Jürim olan ve bana destek olan değerli hocam Sayın Doç. Dr. Serkan TİMUR'a ve değerli hocam Sayın Dr. Öğr. Üyesi Kazım BİBER'e, araştırmamın başlangıcından bitimine kadar bana destek olan annem Belma ÇULLU'ya teşekkür ediyorum.

İçindekiler

	Sayfa No
Onay	i
Özet	ii
Abstract	iii
Önsöz.....	iv
İçindekiler	v
Kısaltmalar Listesi	viii
Tablolar Listesi.....	ix
Bölüm I.....	1
Giriş.....	1
Problem Durumu	1
Problem Cümlesi.....	4
Alt Problemler.....	4
Araştırmanın Amacı.....	5
Araştırmanın Önemi.....	5
Araştırmanın Sınırlılıkları	7
Araştırmanın Varsayımları.....	7
Tanımlar	7
Bölüm II	8
Kavramsal Çerçeve	8
Okul Öncesi Eğitim ve Önemi.....	8
Okul Öncesi Eğitimin Sorunları	10
Okul Öncesi Eğitim Programı	11
Okul Öncesi Eğitimde Okul Yöneticisi.....	17

Okul Öncesi Eğitimde Denetim.....	19
Okul Öncesi Eğitimde Öğretmen Yeterlilikleri.....	20
Okul Öncesi Eğitimde Fiziksel Çevre	20
Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı	22
Okul Öncesi Eğitimde Kaynaştırma.....	25
Okul Öncesi Eğitimde Hizmet-içi Eğitim	27
İlgili Araştırmalar	28
Yurt İçinde Yapılan Araştırmalar	28
Yurt Dışında Yapılan Araştırmalar	29
Bölüm III.....	33
Yöntem.....	33
Araştırma Modeli.....	33
Evren ve Örneklem/Çalışma Grubu	34
Veri Toplama Araçları.....	35
Verilerin Toplanması.....	37
Verilerin Analizi.....	38
Bölüm IV.....	39
Bulgular ve Yorum.....	39
Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	39
İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	40
Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	41
Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	42
Beşinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	43
Altıncı Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	45
Yedinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	46

Sekizinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	47
Dokuzuncu Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	49
Onuncu Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	50
On Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	51
On İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular.....	52
Bölüm V	54
Tartışma, Sonuç ve Öneriler	54
Tartışma	54
Sonuç.....	58
Öneriler.....	60
Kaynakça.....	62
Ekler	72
EK A: Araştırma İzni.....	72
EK B: Veri Toplama Aracı: Görüşme Formu	78

Kısaltmalar Listesi

MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
f	: Frekans
%	: Yüzde
vb	: Ve benzeri
akt.	: Aktaran
Ed.	: Editör
Çev.	: Çeviri
BEP	: Bireyselleştirilmiş Eğitim Planı
vd.	: Ve diğerleri
Bkz.	: Bakınız
EÇE	: Erken Çocukluk Eğitimi

Tablolar Listesi

	Sayfa No
Tablo 1. Çalışma Grubunun Demografik Özellikleri.....	34
Tablo 2. Okul Öncesi Eğitimin Tanımı.....	39
Tablo 3. Okul Öncesi Eğitimin Önemi.....	40
Tablo 4. Sınıfta Karşılaşılan Fiziksel Sorunlar.....	41
Tablo 5. Kaynaştırma Öğrencinizle Yaşadığınız Problem.....	42
Tablo 6. Aile İle İlgili Sorunlar.....	44
Tablo 7. Aile Eğitiminin Faydası Nedir?.....	45
Tablo 8. Aile Katılımı Ne Düzeyde?.....	47
Tablo 9. Okul Öncesi Eğitim Programlarının İyi Yanları.....	48
Tablo 10. Okul İdaresinin Okul Öncesi Eğitime Yaklaşım Tarzı	49
Tablo 11. Denetimin İşleyişi Sizce Nasıl?.....	50
Tablo 12. Katıldığınız Hizmet-içi Eğitimlerin Faydaları.....	51
Tablo 13. Okul Öncesi Öğretmeninde Olması Gereken Özellikler.....	52

Bölüm I

Giriş

Bu bölümde, araştırmanın problem durumu ve alt problemleri, araştırmanın amacı, araştırmanın önemi, araştırmanın sınırlılıkları, araştırmanın varsayımlarına ve tanımlarına yer verilmektedir.

Araştırmanın amacı, Türkiye’deki okul öncesi öğretmenlerinin, “program, fiziksel çevre, okul yöneticisi, denetim, okul öncesi öğretmeni yeterliliği, aile eğitimi, aile katılımı ve kaynaştırma eğitimi” sorunlarına ilişkin görüşlerini almak ve mevcut durumu ortaya koyarak, öneriler oluşturmaktır.

Problem Durumu

Okul öncesi dönem fiziksel, zihinsel, sosyal-duygusal gelişim ve öz bakım becerileri edinme yönünden kritik dönemdir ve bu yönden önem teşkil etmektedir (Uluçurt, 2012). Bu dönemde kazanılan davranışların büyük çoğunluğu yetişkinlik yıllarında, bireyin kişiliğini, düşüncelerini ve tutumlarını şekillendirir. Bu yüzden, okul öncesi eğitim, çocuğun bütün hayatını etkileyen çok etkili bir dönemdir. Okul öncesi eğitimin dünyada ve ülkemizde her geçen gün önemi daha çok anlaşılan bir konu olmuştur. Bu konu ile ilgili yapılan araştırmalar gün geçtikçe artmaktadır.

Çocuğun çok yönlü gelişiminde ilk yıllar çok önemlidir ve insan hayatının diğer dönemlerine de temel oluşturur. Okul öncesi eğitim, çocuğun eğitim hayatının başlangıcını oluşturmaktadır. Akademik hayatının başlangıcını oluşturduğundan dolayı önemli bir konumda yer almaktadır. Bu süreçte verilen eğitimin niteliği, eğitimin başlangıcını oluşturduğundan dolayı çocuğun gelişimine ve gelecekteki eğitim hayatına etki etmektedir. Okul öncesi eğitim kurumları, çocukların bir program doğrultusunda bütün gelişimlerine katkıda bulunmak, geliştirmek, ilkokula hazırlamak için oluşturulmuş eğitim ortamlarıdır.

Eğitim s¼recinde bireyin, kendi bireyselliği korunurken toplumla birlikte ve toplumun gelişmesinde fayda sağlayan bireyler olabilmeleri için okul yıllarına kadar bireye verilen eğitimde eksiklikler olduğu bilimsel bulgular doğrultusunda ortaya çıkarılmıştır. Bu durumun d¼zeltilmesi sadece temel ¼đrenmelerin, yeteneklerin oluşturulduğu okul ¼ncesi d¼nemden başlanarak çocukların ¼đrenmelerinin verimini y¼kseltebilecek ¼zenli gayretlerle sağlanabilir. Bundan dolayı, okul ¼ncesi d¼nemden başlayarak çocukların b¼y¼me, gelişme ve ¼đrenme ortamlarını kaliteli bir şekilde d¼zenlemek gerekmektedir (Koçyiğit, 2007).

Okul ¼ncesi d¼nem, çocuğun eğitim hayatının başlangıcı olduğu için kritik bir d¼nemdir. Bu d¼nemde verilen eğitimin kalitesi, çocukların gelişimlerine, b¼t¼n hayatlarına yansımaktadır. Okul ¼ncesi d¼nemde ki etkili eğitim, çocuğun ¼đrenmeye olan ilgisini, istekliliğini arttırarak b¼t¼n hayatı boyunca başarılı olmasını sağlar (Aktan Kerem ve C¼mert, 2004).

Okul ¼ncesi d¼nem, b¼t¼n gelişim alanları için kritik bir d¼nemdir bundan dolayı ocuk gelişim ¼zelliklerine ve bireysel farklılıklarına g¼re g¼zlemlenerek değerlendirilmeli ve karşılaşılan sorunlar oz¼lmelidir. Çocukların gelişimini ve eğitimini belirleyen okul ¼ncesi d¼nem, çocuklara daha başarılı bir gelecek hazırlamak için kaliteli ortamlarda olmalıdır. Bu nedenle okul ¼ncesi eğitim, çocuğun deneyimler yaşamasını sağlayarak, bedensel, zihinsel, sosyal gelişimine katkı sağlar ayrıca temel alışkanlıkları kazandırır (Yumuş, 2013). Yaşamın ilk yılları insanın gelişiminin her y¼nden b¼y¼k oranda tamamlandığı d¼nemdir. Bu y¼zden bu yılların olumlu geçmesi insanın b¼t¼n hayatını etkilemektedir.

Okul ¼ncesi kurumuna gelen çocukların genel gelişim ¼zellikleri dışında bireysel farklılıklara sahip oldukları ve her birinin farklı sosyo-k¼lt¼rel çevreden geldikleri için farklı yapıda ¼zellikler kazanarak geldikleri g¼z ardı edilmemelidir. Çocukların kendilerine ait bu davranışları bazen başka insanlarla iletişimde olumsuz durumlara yol açabilir. Fakat bir grubun içinde olmak, yetişkinlerle ve akranlarıyla kaliteli ilişkiler içinde bulunmak amacıyla

toplumsal olarak uyumlu davranışlara sahip olmak büyük önem taşımaktadır. Bu davranışların edinilmesinde aile, çevre gibi faktörlerden farklı olarak önemli bir etkende öğretmenlerdir (Yumuş, 2013). Öğretmenler çocuğun geldiği aileyi, çevreyi iyi tanımalı ve aile ile sürekli iletişim içerisinde olmalıdır. Bu şekilde verilen eğitimin kalitesi artacaktır.

Eğitimin kaliteli olması; eğitim sisteminde ki kusursuzluğa, sistemin beğenilmesine, eğitim alan bireylerin güncel bilgilere sahip olmalarına ve kendilerini yenileyebilmelerine olanak sağlıyor olmasıyla orantılıdır (Şentürk ve Türkmen, 2009, s. 132).

Eğitimde kalite şu değişkenlerden etkilenir; öğretmenlerin nitelikli öğretim yeteneğine, sınıf yönetimine hakim olabilmesine, olumsuz davranışları önleyebilme ve ortaya çıkan olumsuz davranışlara müdahale edebilme yeteneğine sahip olması önemlidir (Yumuş, 2013). Okul öncesi öğretmenlerinin eğitimi kaliteli bir şekilde gerçekleştirmesi için, programı anlık değişen durumlara uyarlama, çocukların ilgi ve ihtiyaçlarına göre ortamı düzenleme, gelişim özelliklerine göre süreci yönetme, sabırlı olma gibi yeterliliklere sahip olması gerekmektedir.

Okul öncesi eğitimin başarılı bir şekilde yapılabilmesi, programın, fiziksel çevrenin ve personelin iyi bir şekilde seçilmesine, gerekli yönetim desteğinin, denetimin, hizmet-içi eğitimin ve aile katılımının yapılmasına bağlıdır. Çocukların gelişim durumlarını öğrenmek, bu durumlar çerçevesinde ihtiyaçlarını belirleyerek uygun bir eğitim ortamı düzenlemek gereklidir.

Türkiye’de okul öncesi eğitim sorunları, birçok ortamda görüşülmekte; çözümler üretilmeye çalışılmaktadır (Aktan Kerem ve Cömert, 2004).

Yaşanan sorunlar kaliteli eğitim imkanının önüne geçmektedir. Bu sorunların belirlenerek çözüm yolları bulunması ve bunu etkili bir biçimde uygulamak kaliteyi arttıracaktır. Okul öncesi eğitim veren kurumların günümüzdeki durumunun araştırılması, bu

kurumların istenilen düzeye ulaşması için neler yapılabileceğinin belirlenmesi, okul öncesi eğitim için yol gösterici olacaktır.

Türkiye’de okul öncesi eğitimin sorunları araştırılmalı; çözülebilmesi için araştırmalar incelenmelidir. Araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin, “program, fiziksel çevre, okul yöneticisi, denetim, okul öncesi öğretmeni yeterliliği, aile eğitimi, aile katılımı ve kaynaştırma eğitimi” sorunlarına ilişkin görüşlerini almak ve mevcut durumu ortaya koyarak, öneriler oluşturmaktır.

Problem Cümlesi

Okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi eğitime yönelik görüşleri nelerdir?

Alt Problemler

1. Okul Öncesi Eğitimi nasıl tanımlarsınız?
2. Okul Öncesi Eğitimin önemi sizce nedir?
3. Meslek hayatınız boyunca sınıfınızda fiziksel koşullarla ilgili gözlemlediğiniz sorunlar nelerdir?
4. Sınıfınızda bulunan kaynaştırma öğrenciniz ile yaşadığınız sorunlar nelerdir?
5. Meslek hayatınız boyunca öğrencilerin aileleri ile ilgili gözlemlediğiniz sorunlar nelerdir?
6. Okul Öncesi Eğitimde aile eğitiminin faydası sizce nedir?
7. Okul Öncesi Eğitimde aile katılımı ne düzeyde gerçekleşiyor?
8. Kullanılmakta olan Okul Öncesi Eğitim Programının size göre en iyi yanları nelerdir?
9. Okul yöneticisinin Okul Öncesi Eğitime yaklaşımı hakkında neler düşünüyorsunuz?
10. Okul Öncesi Eğitimde denetimin işleyişi sizce nasıl?
11. Katıldığınız hizmet-içi eğitimlerin faydaları nelerdir?

12. Okul Öncesi Eğitimi öğretmeninde olması gereken özellikler sizce nelerdir?

Araştırmanın Amacı

Okul öncesi eğitim çocuğun bütün hayatını şekillendiren bir dönemdir. Bu yüzden okul öncesi eğitimde yaşanan sorunlar araştırılmalı ve gerekli önlemler alınmalıdır.

Araştırmanın genel amacı, okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi eğitimine yönelik görüşlerini almaktır. Verilen amaç çerçevesinde aşağıda bulunan sorulara cevap aranmaktadır.

1) Okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi eğitimin sorunlarını belirlemek için yöneltilen sorulara verdikleri cevaplar doğrultusunda görüşleri nelerdir?

2) Okul öncesi öğretmenlerinin, “program, fiziksel çevre, okul yöneticisi, denetim, okul öncesi öğretmeni yeterliliği, aile eğitimi, aile katılımı ve kaynaştırma eğitimi” hakkındaki görüşleri nelerdir?

Araştırmanın Önemi

Okul öncesi eğitim dönemi, yaşamın temellerinin atıldığı dönemdir. İnsanlarda zekanın, kişiliğin ve sosyal davranışların, başka bir ifadeyle zihinsel gelişimin en hızlı olduğu dönem erken çocukluk dönemidir. Çocuğun gelişiminde özellikle ilk yıllarında önemli bir yere sahip olan ailenin bu dönemde çocuğa sağlık ve beslenme yanında sağladığı duygusal destek de olması gereklidir. Çocuğun genlerle oluşturduğu bilişsel gücün ne derece ilerleyeceği, çocuğun içinde yaşadığı çevrenin özelliklerine, yaşadığı deneyimlere ve daha pek çok değişkene göre belirlenir. Yapılan çalışmalar ve çağdaş eğitimde ki uygulamalar; arzu edilen niteliklerde olan çocuklar yetiştirmek amacıyla eğitime erken dönemde başlamanın ihtiyacını kanıtlamaktadır.

Okul öncesi dönemde her çocuğa eşit eğitim fırsatı ve sosyalleşme imkanı verilmelidir. İnsanlık değerlerinin aktarılması çocuklarla gerçekleşir. Okul öncesi eğitimin tüm çocuklara sağladığı eşit fırsatlar eşitsizliklerin kaldırılmasını sağlar. Çocukların

becerilerini en üst seviyeye ulaştırmak için okul öncesi eğitime ihtiyaç vardır (Başturan, 2018).

Doğumdan sonra ki ilk yıllarda çocuk, örnek olarak ebeveynlerinden öğrenebileceğini öğrenmekte ve çocuğa verilen imkanlar doğrultusunda belirli bir psikososyal olgunluğa erişmekte fakat bu gelişim yeterli olmamaktadır. Ebeveynler evde çocuklarının gelişimi için ihtiyacı olan eğitsel ortamı, malzemeleri oluştursalar dahi çocukların sosyalleşmeleri, yaş gruplarıyla iletişime girerek bazı kazanımlar edinebilmeleri için bilinçli, düzenli ve sistemli olarak planlanmış ortamların gerekliliğini fark etmektedirler. Ayrıca bazı aileler gerekli imkanlara sahip olmadığı için evde çocuklarına kaliteli çevre oluşturamayabilirler. Çocuklar okul öncesi eğitim kurumlarına giderek bu engeller ortadan kalkar.

Çocukların okul öncesi dönemde merak ve keşfetme duyguları oldukça fazladır. Aileler bu merak ve keşfetme duygusunu giderecek şekilde kapsamlı bir ortam sunması mümkün değildir. Okul öncesi eğitim kurumları çocukların gelişim düzeylerine uygun ve keşfederek öğrenebilecekleri ortamlar sunarak onların gelişimlerine katkı sağlar (Yeşilyurt, 2011). Okul öncesi dönem, eğitimin çok kritik dönemi olarak görülmektedir.

Okul öncesi eğitimin kaliteli bir şekilde gerçekleşmesi istenilen nitelikte bir eğitim ortamına bağlı olduğundan, okul öncesi eğitimde yaşanan sorunların çözülmesi gerekmektedir. Sorunların belirlenebilmesi için okul öncesi öğretmenlerinin eğitimin verimli olması için yeterli olmaları ve eğitim ortamını iyi gözlemlemeleri gereklidir. Çocukların gelişimlerini iyi takip etmeli ve ilgi ve ihtiyaçlarına uygun bir ortam planlamalıdır. Bundan dolayı okul öncesi eğitimin sorunları okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin görüşleri alınarak araştırılmalıdır. Bu çalışma okul öncesi eğitimin sorunlarını belirlemek için yeni çalışmalara da yön verebilecektir. Ayrıca, bu sorunları giderebilmek için önerilere yer vermiştir.

Araştırmanın Sınırlılıkları

1. Yapılan çalışma Adana merkez ilçelerinde görev yapan öğretmenlerin görüşleri ile sınırlıdır.
2. Araştırma yalnızca 2017-2018 öğrenim yılı ile sınırlıdır.
3. Yapılan çalışma Görüşme Formu kullanılarak yapılan değerlendirmeden edinilen veriler ile sınırlıdır.

Araştırmanın Varsayımları

Araştırmanın dayandığı varsayımlar şöyledir:

1. Araştırmada kullanılan veri toplama aracı, amaca uygun verilerin toplanmasında etkili olmuştur.
2. Katılım sağlayan öğretmenlerin veri toplama aracında bulunan sorulara verdikleri cevapların gerçeği yansıttığı düşünülmektedir.

Tanımlar

Okul Öncesi Eğitim: 0-6 yaş aralığında çocuğun tüm gelişim alanlarını destekleyen, hayat boyunca devam eden öğrenme temellerinin planlı ve bilinçli bir şekilde gerçekleştiği eğitim sürecidir şeklinde tanımlanmaktadır (Feyman, 2006, s.1).

Okul Öncesi Eğitimi Öğretmeni: Okul öncesi eğitim kurumlarında çalışmakta olan öğretmenlerdir (Yücel, 2009).

Aile katılımı: Ebeveynlerin ve çevrenin, çocukların eğitimine ve gelişimlerine destek olmak amacıyla okul öncesi eğitimi programına dahil oldukları aşamadır (Morrison, 2003' ten akt. Çamlıbel Çakmak, 2010).

Kaynaştırma Eğitimi: Bireysel eğitim programı kapsamında gelişimleri uygun özel gereksinimli çocukların, normal ve özel eğitim personelinin sorumluluğunda, eğitimsel/sosyal ve zaman bakımından normal akranlarıyla bir arada olmasıdır (Dilaver, 2018, s. 100).

Bölüm II

Kavramsal Çerçeve

Çalışmanın bu kısmında, araştırmanın konusu detaylı biçimde anlatılmakta ve konuyla alakalı çalışmalara yer verilmektedir.

Okul Öncesi Eğitim ve Önemi

Hayatın ilk yılları gelişimin çok büyük bir kısmının tamamlandığı dönemdir. Çocukların bütün gelişim alanlarının önemli ölçüde geliştiği ve kişiliklerinin büyük oranda tamamlandığı dönemdir.

Çocuğun gelişim gereksinimlerinin karşılanması, temel alışkanlıkları edinmesi, bunların sonucunda hayata iyi bir şekilde hazırlanabilmesi için nitelikli bir okul öncesi eğitimi verilmesi önem taşımaktadır (Canbeldek, 2015). Çocuklara verilen eğitimde bu kadar önemli bir dönem olması ve geleceği büyük ölçüde etkilemesi ve şekillendirmesi nedeniyle kritik bir önem arz etmektedir.

Erken çocukluk döneminde çocuk gelişiminin çok büyük bir kısmını tamamlar. Çocuk kendini ve çevreyi keşfederek öğrenir. Çocuk kendini tanıyarak neler yapabileceğini fark eder. Ama bunu fark ettiğinde keşfederken de olumlu bir çevre imkanının olması gerekmektedir ve destek olunmalıdır. Bu anlamda çocuğun ilk sosyal ortamı olan ailesine önemli bir görev düşmektedir. İlerleyen yıllarda bu desteğe okulda katılır. Bu şekilde okul-aile-çocuk olarak verimli bir iş birliği ve iletişim sağlanırsa, çocuğun gelişimindeki çevresel faktörler olumlu etki yaratır.

Okul öncesi dönem çocuğun temel alışkanlıklar edindiği, bireysel olarak geliştiği aynı zamanda topluma uyumu sağladığı, hayata hazırlık yaptığı dönemdir. Erken yaşta zengin çevre deneyimi yaşamamanın ve öğrenme deneyimi edinmenin çocuğun gelişim alanlarına eğitsel katkı yapması; dünyada okul öncesi eğitimin öneminin farkına varılmasına ve bu sayede yaygınlaşmasına etkide bulunmuştur (Feyman, 2006). Çocuk ilk yıllarda bağımsız

olmaya başlar. Artık kendi kendine bir şeyler başarmaya başlar. Bunun için de gelişimini olumlu bir şekilde tamamlamalı ve kaliteli bir eğitim almalıdır. Ayrıca çocuğa eğitim verilirken aynı yaş grubundaki çocukların ortak gelişim özelliklerine sahip olduğu fakat bireysel olarak da farklılıklarının olduğu göz ardı edilmemelidir.

Okul öncesi yılları çocukların çok hızlı geliştiği dönemdir. Bu dönemde çocuklar ilgilerinin, ihtiyaçlarının farkında olamayabilirler. Kendilerini tam olarak ifade edemezler. Bu dönemde yakın çevrelerinde ki yetişkinler ve okul kendilerini tanımalarını, çevrelerini tanımalarını, yeteneklerinin farkına varmalarını sağlarlar. Başarılı olabilmek için bu davranışların evde ebeveynler ve okulda öğretmen tarafından bilinmesi ve pekiştirilmesi gerekir. Okul öncesi eğitimden yararlanmayan çocuklarda gelişim daha geç görülmektedir. Çocuklarda oluşan olumsuz durumlar yaşam boyu sürmektedir (Sürmen, 2011). Araştırmada da belirtildiği gibi çocuğun okul öncesi eğitimi alması ile gelişiminin olumlu yönde ilerlemesi gerçekleşecek ve gelecekteki hayatında da gelişimi olumlu bir şekilde tamamlanmış olacaktır. Çocuğun gelişmesinin yanı sıra sosyalleşmesine de büyük katkı sağlamaktadır.

Okul öncesi eğitimin önemi her geçen gün daha da fazla anlaşılmaktadır. Okul öncesi eğitim önemi beraberinde eğitim kalitesi kavramını da getirmektedir. Eğitimde kalite kavramını yordayabilmek içinde program, öğretmen yeterlilikleri, okul yöneticisi, denetim, aile ve fiziksel ortam gibi birçok özelliği detaylı olarak incelemek gerekmektedir (Güçhan Özgül, 2011).

Çocuklar çevrelerini, insanlarla iletişimde olarak, yaşantılarını kullanarak öğrenmektedirler. Kaliteli ve gelişimsel yönden uygun bir anaokulunda ya da kreşte, çocuklar resim yaparak, oyun oynayarak, kitapları inceleyerek, açık alanda oyun oynayarak, bitkilerle, hayvanlarla ilgilenerken, taklit oyunları vb. çeşitli etkinlikler ile hayatı keşfederler (Nielsen, 2006' dan akt. Ebabil, 2015). Okul öncesi kurumları çocuklarının bütün gelişim alanlarında

ilerleyebilmesi açısından oldukça önemli bir konuma sahiptir. Çocuklar özgürce düşünerek, yaparak yaşayarak, sosyalleşerek eğitim alma imkanına sahip olurlar.

Okul öncesi eğitim, çocuğun gelişimini, çocuğun aile, akran ve toplum yaşamını etkileyerek onun bütün yaşamını etkilemiş olur. Bundan dolayı bireyin sağlıklı, verimli ve kaliteli bir yaşam sürdürmesi için çok önemli bir konumdadır.

Son yıllarda okul öncesi eğitimin öneminin farkına varıldığı ve her geçen gün bu farkındalığında arttığı görülmektedir.

Okul Öncesi Eğitimin Sorunları

Eğitim sürekli geliştirilmelidir. Çünkü her geçen gün yeni bilgiler keşfedilmektedir. Eğitimde keşfedilen bilgileri uygulamak gerekmektedir. Gelişim için o alanda yaşanan sorunları belirlemek vazgeçilmez bir unsurdur. Sorunlar belirlendiğinde gelişimi engelleyen faktörler ortaya çıkacaktır. Yaşanan sorunlar belirlenerek çözüm önerileri getirilerek bu engeller ortadan kaldırılabilir.

Okul öncesi eğitim kurumları çocukların ilk sosyalleştikleri alanlardır. Çocuklar belki ailelerinden de fazla bir şekilde akranları ile zaman geçirirler. Karşılıklı olarak olumlu ya da olumsuz şekilde etkileşime girerler (Uluçurt, 2012). Çocuklar öğrenirken model alma ve taklit yolunu çok kullanırlar. Bu durum çevrelerindeki insanların onlara olumlu katkı sağlayabilmesi için etkili bir yoldur. Çevrelerinde de akranları ile etkileşimleri fazla olduğu için birbirleri ile kaliteli paylaşımlar yapmaları, doğru model olmaları gelişimlerini olumlu yönde etkiler.

Okul öncesi dönem çocuğun okula attığı ilk adımı oluşturur. Bu dönemde verilen eğitimin nitelikli olması çocuğun gelişimine ve gelecekteki hayatına olumlu katkı sağlayacaktır (Ardıç Ünüvar, 2011). Verilen eğitimin kalitesi ile birlikte bulunulan ortamında kalitesi çok önemlidir. Ortamın ısısı, güvenliği, kullanılan malzemelerin kalitesi, çocuğun gelişimine uygunluğu, binanın konumu gibi faktörler önem arz etmektedir.

Öğretmenlerin yaşadıkları öncelikli sorun sınıf yönetimidir. Uygulamada sınıfı etkili bir şekilde yönetmek kaliteyi arttıracak ve çocuğun motivasyonunu yükseltecektir (Yeşilay Daşiran, 2013). Öğretmen ve yönetici görüşleri doğrultusunda ortaya çıkan araştırma sonucuna göre bütçe eksikliği, yardımcı personel ihtiyacı ve okul öncesi eğitim kurumlarının bağımsız ve müstakil olması sonuçları ortaya çıkmıştır (Demircan Aydın, 2017). Okul öncesi eğitimde çeşitli sorunlar yaşanmaktadır. Yaşanan sorunlar tespit edilerek kalıcı çözüm yolları üretilmelidir.

Okul Öncesi Eğitim Programı

Okul öncesi eğitim kurumlarına gitmekte olan çocukların çeşitli öğrenme tecrübeleri ile sağlıklı büyümelerini; motor, sosyal ve duygusal, dil ve bilişsel gelişim alanlarında gelişimlerinin en yüksek seviyeye ulaşmasını, öz bakım becerilerini edinmelerini ve ilkokula hazır olmalarını sağlamak için oluşturulmuştur (MEB, 2013, s. 14).

Programı etkin bir şekilde uygulamakta son derece önemlidir. Bu şekilde çocukların gelişimleri istenilen düzeye ulaşmış olur.

Çocuğun gelişiminin olumlu yönde ilerleyebilmesi için çocukların ailelerini de bilgilendirerek eğitim sürecine dahil etmek gerekmektedir (MEB, 2013). Dünyada sürekli bir değişim ve gelişim olmaktadır. İnsanların bu duruma uyum sağlaması için eğitimin yaşam boyu sürmesinin önemi görülmektedir. Bunun içinde eğitimin ilk basamağı olan okul öncesi eğitimde temellerin iyi atılması gerekmektedir. Bundan dolayı çocuğun ilgi ve ihtiyaçlarına uygun eğitim programı hazırlamak, hazırlanan programı iyi anlamak ve etkili bir şekilde uygulamak çocuğun hayata olumlu bir adım atmasını sağlar (Düzgün, 2014).

Çocuklar sürekli değişim içerisinde dirler. Programın bu değişim sürecine uygun olarak planlanması gerekmektedir. Program duruma göre uygulama imkanı sağlayacak şekilde esnek olmalıdır. Öğretmene anlık değişen durumlara göre uyarlamalar yapma imkanı sunmalıdır. Ayrıca çocukların gelişimlerinin olumlu yönde ilerlemesini sağlamalıdır.

Okul öncesi dönem çocuğun gelecekteki akademik başarısı ve gelişimi için çok önemlidir. Programında nitelikli olarak planlanması ve uygulanması gerekmektedir (İş, 2017). Okul Öncesi Eğitim Programının kaliteli ve uygulanabilir olması eğitimin verimini artırarak gelecek eğitim hayatına olumlu etki sağlar. Bu şekilde istenilen verim alınmış olur.

Programı etkili bir şekilde uygulamak için önce iyi bir şekilde anlamak gereklidir. Sonra program çerçevesinde hareket edilerek nitelikli bir uygulama gerçekleştirilmelidir. Programın amaçları kesindir. Programın amaçları kesin bir şekilde açıklanır ve alakalı kişiler tarafından anlamlandırılabilir olmalıdır (Göle, 2014, s. 40). Burada öğretmenlere önemli bir görev düşmektedir. Onların programı etkili bir şekilde uygulaması programın etkililiğini tamamlamaktadır.

Etkili bir okul öncesi eğitim programı öncelikle kültürel olarak uygun olmalıdır. En önemli hedeflerden biri, sosyalleşmeleri ve problemleri çözmeyi öğrenmeleridir (Kitta ve Silverius Kapinga, 2015). Çocuğun ailesinden sonra okul öncesi eğitim kurumuna giderek birçok akranıyla ve yetişkinle etkileşime girerek sosyalleşir. Çocuk kendini ifade etmeyi, problemlerini kendi başına çözebilmeyi, çözebilmek içinde etkili düşünmeyi, yaratıcı olmayı öğrenir. Bunların programa etkili bir şekilde yansıtılması gerekmektedir.

Düzgün'e göre okul öncesi çağ çocuklarının ilgi, gereksinim ve gelişim faktörlerine göre geliştirilmiş eğitim programlarının tutarlı uygulamalarıyla çocukların sağlıklı ve mutlu bir dönem geçirerek yaşama güzel bir başlangıç yapmaları sağlanır (Düzgün, 2014). Program hazırlanırken mutlaka çocukların ihtiyaçlarına ve gelişimlerine dikkat edilmeli, etkili bir şekilde uygulama yapılmalıdır.

Programın Temel Özellikleri:

Söz konusu Okul Öncesi Eğitim Programı'nın temel özelliklerini şu şekilde inceleyelim:

Çocuk Merkezlidir

MEB (2013) yayınında şöyle bahsedilmiştir; Öğretmenlerin, çocukların süreçte planlamalarına, uygulamaya geçirmelerine, düzenlemelerine, sorgulayıcı olmalarına, araştırma yapmalarına, tartışmalarına, ürün ortaya çıkarmalarına oldukça fazla fırsat vermeleri sağlanmalıdır (MEB, 2013, s.14). Öğrencilerin sürece katılmaları, sürekli iletişim halinde olmaları gerekmektedir. Çocuklar aktif olduklarında daha iyi öğrenirler ve sürece daha çok katılırlar. Çocukların ilgi ve gereksinimleri dikkate alınmalıdır.

Esneklik

MEB (2013) yayınında programın esnekliğine şöyle değinilmiştir; Program; çocuğun ve çevresinin farklılaşan özelliklerine uygun olarak uyarlanmaya ve bireyselleştirilmeye olanak tanır (MEB, 2013, s. 15). Öğretmen uygulama yaparken anlık değışen bir durum olursa eğitim sürecinde değışiklikler yapabilmektedir. Öğretmen uygulama yaparken etkinliğini çeşitlendirerek duruma göre şekillendirebilir. Bu da sürecin verimini arttırmaktadır.

Sarmaldır

MEB (2013) yayınında şöyle bahsedilmiştir; Sarmal bir program kazanım ile göstergelerin süreç içerisinde, gerek olduğu şartlarda çeşitli etkinlikler vasıtasıyla yeniden ele alınmasını gerektirmektedir (MEB, 2013, s. 15). Bu şekilde anlaşılmayan kısımlar yeniden tekrarlanarak öğrenilir, öğrenilen kısımlarda tekrar edildiğinde kalıcı hale gelir. Okul Öncesi Eğitim Programında da sarmal yaklaşım kullanılmıştır. Böylelikle bilgi daha iyi kazanılmış, hatırlanmış ve kalıcı olmuş olur.

Eklektiktir

Program hazırlanırken farklı yaklaşımlar incelenmeli ve bunlara göre şekillendirilmelidir. Programda 21. yüzyılın ihtiyacı olan insanı yetiştirmek, ulusal özellik ve ihtiyaçları karşılamak için değişik öğrenme kuram ve modellerindeki çocuk odaklı uygulamalardan faydalanılarak senteze varılmıştır (MEB, 2013, s. 15). Her çocuğun ortak gelişim özellikleri yanında bireysel farklılıklara ve öğrenme hızına sahip olduğu bilinmektedir. Bu açıdan farklı öğrenme yöntemlerinin bir arada kullanılması eğitim süreci için çeşitlilik arz ederek çocukların öğrenmelerine olumlu katkı sağlamaktadır. Böylelikle süreç daha etkili hale gelmektedir.

Dengelidir

Program çocukların gelişimine birçok yönden destek olmayı hedeflediğinden dolayı tüm gelişim alanları ile alakalı kazanım ve göstergelerin eğitim planlarında orantılı biçimde kullanılması gerekli görülmektedir (MEB, 2013, s. 15). Uygulanacak olan her etkinlik, geçirilecek süre, kullanılacak alan dengeli bir şekilde planlanmalıdır. Bu şekilde verimli bir sonuç ortaya çıkarılabilir.

Oyun Temellidir

MEB (2013) yayınında şöyle vurgulanmıştır; Çocuk oyun vasıtasıyla öğrenir, kendisi ile içinde yaşamakta olduğu çevreyi oyun yoluyla öğrenir, kendisini en güzel oyun anında anlatır, kritik düşünme becerilerini oyun içerisinde edinir (MEB, 2013, s. 15). Okul öncesi dönemde çocuk oyun oynarken hem öğrenir hem düşüncelerini anlatır. Çocuk oyun oynarken anlatmak istediklerini, hissettiklerini sergiler. Bu dönemde oyun bir yöntem olarak uygulanır. Çocuk oyun oynarken sosyalleşir, girdiği rolü öğrenir, empati yeteneği gelişir. Bireysel olarak da kendini tanıma, geliştirme fırsatı bulur.

Keşfederek Öğrenme Önceliklidir

Program çocuğun etrafında olanların farkında olmasını, merak duyduğu konularla ilgili sorular yöneltmesini, araştırma yapmasını, keşfetmesini, oynayarak öğrenmesini özendirir (MEB, 2013, s. 16). Okul öncesi dönemde çocuk çok meraklıdır ve sürekli bir arayış içerisindedir. Eğer çocuğa yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı verilirse çocukta kalıcı öğrenme gerçekleşir.

Yaratıcılığın Geliştirilmesi Ön Plandadır

Çocuklara yaratıcı düşünebilmeleri için fırsat verilmeli ve öğretmenlerinde yaratıcı düşünebilmesi gerekmektedir. Çocukların öğrenme gereksinimleri ve öğrenme kriterlerine elverişli ortamlarda kendilerini çeşitli yollarla ve kendilerine özgü şekilde belirtmeleri amacıyla gereken imkanlar sunulmalıdır (MEB, 2013, s. 16). Çocuklar ortak gelişim özelliklerine sahip olmanın yanında bireysel olarak da farklı özelliklere sahiptirler. Çocuklara farklı düşünebilecekleri, keşfederek öğrenebilecekleri, ortak gelişim özellikleri yanında bireysel özelliklerine de uygun olarak tasarlanmış ortamlar oluşturulmalıdır. Ayrıca farklı materyaller sunulmalı, farklı metotlar kullanılmalıdır. Bunun içinde ailelerin ve öğretmenlerin desteği çok önemlidir.

Günlük Yaşam Deneyimlerinin ve Yakın Çevre Olanaklarının Eğitim Amaçlı Kullanılmasını Teşvik Eder

MEB (2013) yayınında şöyle vurgulanmıştır; Programda günlük yaşam deneyimlerinden faydalanılması eğitim sürecini çeşitlendirir ve kolaylaştırır (MEB, 2013, s. 16). Çocuklar ilk olarak ailesi ile sosyalleşmektedir. Daha sonra bunu yakın çevre ve okul takip etmektedir. Okul ve aile iletişimi eğitimde çok önemli bir konuma sahiptir. Eğitimin etkili olabilmesi için iş birliği içerisinde olunmalıdır. Öğretmene burada önemli bir görev düşmektedir. Çocuğun ailesini ve yakın çevresini yakından tanımalı ve iletişim içerisinde olarak destek vermelidir.

Temalar/Konular Amaç Değil Araçtır

Okul öncesi eğitimde, kazanım ve göstergelerin kazandırılmasında konu ya da tema odaklı eğitim olmamaktadır fakat eğitim süreci planlanırken farklı konulardan faydalanılabilir. Amaç konuların öğretilmesi değil konular aracılığıyla belirlenmiş olan kazanım, göstergelerin bireye kazandırılmasıdır (MEB, 2013, s. 16).

Öğrenme Merkezleri Önemlidir

Öğrenme merkezleri çocukların kendi ihtiyaçlarını gidermek için çeşitli ayırma materyalleriyle ayrılmış, küçük gruplar şeklinde etkileşimde olacakları, dikkatlerini yoğun olarak vererek oynayabilecekleri öğrenme ortamlarıdır (MEB, 2013, s. 16). Çocuklar yaparak yaşayarak, iş birliği içerisinde bulunarak hem öğrenir hem de sosyalleşirler. Çocuklar özgürce hareket edip, keşfederek gelişimlerini ve öğrenmelerini en verimli şekilde gerçekleştirirler.

Kültürel ve Evrensel Değerleri Dikkate Alır

MEB (2013) yayınına göre; Çocukların yaşadıkları toplumun değerlerini tanımaları, kültürel ve evrensel değerleri benimsemeleri onların sorumluluk bilincine sahip bireyler olarak yetişmeleri açısından önemlidir (MEB, 2013, s. 17). Okul öncesi dönem gelişimin önemli bir dönemi olduğu için değerler etkili bir şekilde çocuklara kazandırılmalıdır. Çocuk bu dönemde gelişimini ve kişiliğini büyük ölçüde tamamlar. Böylesine önemli bir dönemde çocuklara kültürel ve evrensel değerler erken yaşta verilerek değerlerin özümsemesi sağlanır.

Aile Eğitimi ve Katılımı Önemlidir

Aile eğitimi ve katılımı, ev ile okul arasında olan sürekliliğe destek olarak edinilen bilgi, beceri ve tutumları kalıcı hale getirir (MEB, 2013, s. 17). Okul ve aile iş birliği çocuğun eğitiminin etkili olabilmesi ve düzenli bir şekilde işleyebilmesi açısından son derece önemlidir. Ailelerin bilgilendirilmesi, katılım sağlamaları desteklenmelidir.

Çocuğun eğitiminde, aile ve okul birlikte sorumluluk almalıdırlar. Ailenin çocuğun eğitimine erken başlaması çocuğun gelişimine olumlu katkı sağlayacaktır. Çocuğun başarılı olabilmesi için aile desteği son derece önem teşkil eder (MEB, 2013).

Değerlendirme Süreci Çok Yönlüdür

Çocuğun, programın ve öğretmenin kendini değerlendirme aşaması iç içe olduğu için, birinden edinilen bulgular diğerlerinin değerlendirilmesinde de kullanılmaktadır (MEB, 2013, s. 17). Elde edilen sonuçlar yapılacak başka uygulamalarda düzenlenmesi gereken noktaların belirlenmesinde yol gösterici olur.

Özel Gereksinimli Çocuklar İçin Uyarlamalara Yer Vermektedir

Okul öncesi eğitimi, özel gereksinimli çocukların ihtiyaçlarını da göz önünde bulundurarak, tüm çocuklara öğrenme ve ilkokula hazırlık konusunda aynı olanağı vermeyi amaçlar (MEB, 2013, s. 17). Özel gereksinimli öğrencisi olan öğretmene önemli bir görev düşmektedir. Özel gereksinimli çocuk ile normal gelişimli çocukların, ayrıca ailelerinin uyumlu olmalarını sağlamalıdır.

Rehberlik Hizmetlerine Önem Vermektedir

Rehberlik hizmeti çocuğun gelişimi için önemli bir noktadır. MEB (2013) yayınında bu konuya şu şekilde değinilmiştir; Öğretmenlerin, rehber öğretmenler ile iş birliği içerisinde çalışması, çocukların gelişimlerine destek olmada ve grup çalışmasının verimli biçimde ilerlemesinde önemli olmaktadır (MEB, 2013, s. 17). Rehber öğretmenin ve öğretmenin birlikte hareket etmesi aile eğitimine de olumlu katkı sağlayabilir.

Okul Öncesi Eğitimde Okul Yöneticisi

Belirli birtakım amaçlara ulaşmak için öncelikle insan, parasal kaynaklar, araç gereç, ham madde ve zaman faktörünün birbiriyle uyumlu ve etkili kullanmaya olanak veren, karar alma ve uygulama süreçlerinin toplamına yönetim denir. Yönetimin sorumlulukları çoktur.

Kurumdaki çalışanlarla etkili bir iletişim ve iş birliği içinde olarak işleyişin etkili bir şekilde devam etmesini sağlarlar.

Yöneticiler okulun amaçlarına uygun bir şekilde planlama yapmalıdırlar. Bu planları uygulayacak olan öğretmenler ve diğer personellerle birlikte iş birliği içerisinde çalışmalıdırlar. Plan etkili bir şekilde değerlendirilmelidir. Değerlendirme amaca ulaşmada önemli bir role sahiptir. Süreçler birbirleri ile ilişkili olduğu için herhangi birinde yaşanacak sorun diğer süreçleri de negatif etkiler. Sorunlar ortaya çıkarılarak çözüm yolları üretilmeli ve sorunlar çözüme kavuşturulmalıdır (Büte ve Balcı, 2010). İş birliği içerisinde çalışarak çözüm odaklı hareket etmek eğitimde verimi artırıcı faktördür.

Okul yönetimine önemli görevler düşmektedir. Okul yönetimi toplumun büyük çoğunluğunu ilgilendiren bir alandır. Okuldaki eğitim, öğretim uygulamalarının kapsamlı olarak gayesi bir ülkenin geleceği olan çocukların sağlıklı olarak en iyi biçimde yetişmeleridir (Özdemir Topaloğlu, 2009).

İşleyişin olumlu ilerlemesi için iyi bir yöneticiye sahip olmak gerekmektedir. Okul yöneticisinin öğretmen ve öğrencilerin ihtiyaçlarına uygun bir ortam sunması için nitelikli bir iletişim gücüne sahip olması gerekmektedir (Sert, 2018). Çocukların kendilerini mutlu, ait hissedebilecekleri bir ortam oluşturulmalıdır.

Yöneticilerin genel olarak iş birliği yapma ve problem çözme becerileri yüksektir (Köse, 2015). Yöneticide olması gereken özelliklerden önemli bir kısmı da bunlardır.

Yaman'a göre okul yöneticilerinin, ebeveynlerden okulun etkinliklerine katılmalarına, çocuklarıyla ilgilenmelerine, görevlerini yerine getirerek okula destek olmalarına yönelik beklentileri bulunmaktadır (Yaman, 2016). Okul-aile iş birliği sağlandığında eğitimden istenen verim alınabilir.

Okul Öncesi Eğitimde Denetim

Kurumlarda denetim olması gereken bir unsurdur. İşleyişin nasıl ilerlediğinin kontrolü sağlanır. Gelişme ve değişme için neler yapılabileceği belirlenir. Bunların gerçekleşebilmesi için okul öncesi eğitimde de denetim vazgeçilmez bir unsurdur.

Erener'in çalışmasında savunduğu düşünceye göre, eğitimde kalitenin devam etmesi ve daha üst seviyeye çıkarılması için çalışmaların ne şekilde ilerleyeceği, eğitimcilerin hep gündeminde olmuş ve eğitimde kalite sorununa farklı yönlerden bakılmıştır. Eğitim sisteminde olan denetmenler de, öğrenme-öğretme sürecini geliştirerek, eğitim sisteminin kaliteli çıktılar ortaya çıkarmasını sağlayan ana gruplardan biridir. Bu anlayıştan esinlenerek çağdaş eğitim denetiminin gayesi, öğrenmeyi, öğretmeyi ilgilendiren bütün faktörleri bir arada ele alarak, süreci değerlendirmek, daha verimli olması için gereken tedbirleri almak şeklinde tanımlanmıştır. Denetimsel roller, denetimin bu amacını gerçekleştirici bir şekilde düzenlenir ve eğitim denetmenlerinden denetimsel rolleri etkili bir şekilde yerine getirmeleri beklenir (Erener, 2013).

Ovalı'ya göre "bir kurum ya da kuruluşun sorunlarını belirlemek ve çözmek, amaçları doğrultusunda ne durumda bulduklarını belirlemek için bir kontrol mekanizmasının olması şart olmuştur" (Ovalı, 2010). Denetimi yapan kişilerin alanında uzman, yeni gelişme ve değişimleri takip eden insanlar olması gerekmektedir. Kurumun gayesi doğrultusunda ve gelişmelerin takibi ile yapılan denetim ortamının verimliliğini arttırmaktadır.

Denetim uygulamalarının okul öncesi eğitime uygun olmaması yaşanan sorunlardandır. Denetimden beklenen amaçları yerine getirebilecek yeni bir sistem geliştirilmelidir (Türkdemir, 2013). Denetim uygulaması yapılırken okul öncesi eğitimin özellikleri dikkate alınmalı ve denetim yapanın okul öncesi eğitim alanında uzman olması gerekmektedir.

Önceden okul öncesi eğitimde eğitsel yaşantılar ilköğretim müfettişleri tarafından denetleniyordu. Denetim sürecinde bazı sorunlar yaşanıyordu. Yaşanmış olan ve olabilecek sorunları engellemek için Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) yeni bir yönerge yayınladı denetleme görevini ilköğretim müfettişlerinin elinden alarak bu görevi okul müdürlerine vermiştir (Temiz, 2017, s. 350). Denetimi okul öncesi eğitime hakim kişilerin yapması daha uygun olmaktadır.

Okul Öncesi Eğitimde Öğretmen Yeterlilikleri

Eğitimde öğretmen çok önemli bir yere sahiptir. Okul öncesi eğitim öğretmenleri, eğitimin çok kritik yerlerindedir. Okul öncesi öğretmeni çocuğun gelecek hayatını da şekillendirir. Okul öncesi öğretmeni erken çocukluk döneminin genel gelişim alanına hakim olmalı ayrıca her çocuğunda bireysel gelişiminin farklı hız ve özellikte olabileceğini unutmamalıdır. Okul öncesi öğretmeni dünyayı çocuğun gözü ile görebilmeli, onlara yaparak yaşayarak, keşfederek öğrenebilecekleri yaratıcı, güvenli ortamlar sunabilmelidir. Çocuklara rehberlik etmeli ve destek olmalıdırlar.

Okul öncesi öğretmenleri öğrencilerin tüm gelişim alanlarını destekleyecek ve bu gelişim alanlarının en yüksek düzeyde olmasını sağlayabilecek yeterliliğe sahip olmalıdır (MEB, 2017).

Okul öncesi eğitim öğretmeni yalnız öğrenciye değil ailesine de eğitim konusunda yardımcı olur. Eğitim sadece okul ile sınırlı değildir. Öğretmen aileye çocuğun gelişimine olumlu destek sağlaması için yardımcı olabilir ve iş birliği yapabilir. İletişim insan ilişkilerinde vazgeçilmez bir unsurdur. Bu yüzden öğretmen ve aile iletişimi kuvvetli ve verimli olmalıdır.

Okul Öncesi Eğitimde Fiziksel Çevre

Fiziksel çevre çocuğu etkileyen bir faktördür ve önemli bir yere sahiptir. Okul öncesi eğitimde çocukların tehlikeli olmayan, çeşitli materyallere sahip, dikkat çekici gibi özelliklere

sahip bir fiziksel çevrede bulunmaları olumlu katkı sağlar. Fiziksel çevre çocukların gelişimlerine uygun olarak tasarlanmalıdır. Ayrıca fiziksel çevre tasarlanırken çocukların bireysel farklılıklara sahip oldukları da göz ardı edilmemesi gereken önemli bir unsurdur.

Çocukların ilk yıllarının gelişimleri için kritik olduğu artık evrensel bir düşüncedir ve gelişen dünyada okul öncesi eğitimde sadece ailenin vereceği eğitimin yetersiz olduğu görülmektedir. Çocukların gelişimlerine uygun olarak tasarlanmış eğitim ortamında verimli öğretmenlerle verilen eğitim sağlıklı bir başlangıçtır (Güleş ve Erişen, 2013). Eğitim ortamı düzenlenirken çocuğun ilgi ve ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalıdır. Eğitim ortamı ısı, çocuk gelişimi gibi faktörler göz önünde tutularak uygun bir şekilde planlanmalıdır.

Maslow'un Temel İhtiyaçlar Hiyerarşisi'nde, olumlu kişilik oluşmasında gereken ihtiyaçlar piramit hiyerarşisi şeklinde gösterilmiştir. Alt düzeydeki ihtiyaçlar karşılandıktan sonra üst düzey ihtiyaçlara geçilir. Bu ihtiyaçlar hiyerarşisi eğitim ortamına uygulandığında ilk olarak aç, susuz, uykusuzluk, ortamın çok sıcak, çok soğuk, havasız, karanlık olması gibi temel fizyolojik ihtiyaçlar doyurulmalıdır. Daha sonra diğer ihtiyaçlarda karşılandıktan sonra son olarak birey kendini gerçekleştirme çabasına girer (Budunç, 2007). Çocuk en son belirlenen ihtiyaç olan kendini gerçekleştirme için özgür bir ortam içerisinde olmalıdır.

Fiziksel çevrenin çocuk gelişimine potansiyel etkisi zamanla anlaşılacak, çocuk gelişimi ile fiziksel çevre etmenleri arasında bağlantılar araştırılmaya başlanmıştır. Proshansky ve Fabian'a göre merak duygusu çok olan ve hareketli olan bebekler ve motor becerilerde gelişmeye çalışan okul öncesi çocukları için, içinde bulunulan ortam öğrenmek için temel nedendir. Daha fazlası hoşlanılan nesnelere ve ortamlarla ilişki, çocuğun duygusal hayatının temelidir. Yaşla beraber, öğrenme soyutlaşmaya başlar, yerleşimler daha önemsiz hale gelir ve çocukluğun mekansal deneyimleri etkili olmaya devam eder. Çocuğun fiziksel çevre keşfi, onların genetik, bedensel, sosyal, kültürel ihtiyaçlarını gideren, gideremeyen materyaller, ortamlar, konumlardan meydana gelir (Proshansky ve Fabian, 1987).

Seçilen mobilyalar çocuklar için uygun boyutta olmalı ve değişen sınıf gereksinimlerini karşılamak için yeniden düzenlenmesi kolay olmalıdır. En esnek mobilyalar arasında tekerlekler üzerinde masa ve sandalyeler ve raflar bulunur (Brewer, 2004, s. 75). Fiziksel çevre içerisindeki materyalinde kullanılabilir olması gerekmektedir.

İlgili bir araştırma incelendiğinde okul öncesi öğretmenlerinin çevre sorunlarına yönelik tutumları olumlu ve çevre sorunları konusundaki farkındalıkları genelde yüksek görülmektedir. İlgili araştırmalar incelendiğinde okul öncesi öğrencilerinin çevreye karşı tutumları genelde yüksek olduğu, çevre ile ilgili farkındalıkları hakkında genel bir görüş belirlemek zordur (Buldur ve Ömeroğlu, 2018).

Oluşturulan fiziksel çevrenin uygunluğu eğitimin verimli bir şekilde gerçekleşmesi için önemli bir durumdur.

Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı

Çocuğun ilk tanıştığı ortam ailedir ve başlayacak olan eğitim hayatında da aile önemli bir yere sahiptir. Okul ve aile iletişim ve iş birliği içerisinde olduğunda çocuğun eğitimi verimli bir şekilde desteklenir. Aile eğitim sürecine katılım gösterirse hem bilgilenmiş hem de çocuğuna destek olmuş olur.

Ailenin, çocuğun çok değerli referans çerçevesi olduğu düşünülmektedir. Aileler farklılık gösterebilirler fakat eşit yaklaşılmalıdır (Kovač Šebart ve Kuhar, 2017). Çocukların aileleri hakkında bilgi sahibi olunmalı ve hepsi ile aynı iş birliği içerisinde bulunulmalıdır.

Zayimoğlu Öztürk, Kaya ve Durmaz (2014) çalışmalarında öğretmenlerin çoğunun velilerle sorun yaşadıklarını belirtmişlerdir. Okul öncesi eğitimi bakıcılık olarak görmeleri, bilgisizlik ve ilgisizlik gibi nedenler belirtilmiştir.

Yapılan çalışmalardaki önemli bulgular, eğitim sektöründe aile katılımının geniş bir çeşitliliğinin olduğunu gösterir. Aile katılımı için genel olarak karşılaşılan engellerin üstesinden gelme ihtiyacına yönelik konular ele alınmalıdır. Özellikle, erken çocukluk eğitimi

merkezleri ve okulları için etkili aile katılımı oluşturmak için kapsamlı bir model üzerinde durulmalıdır (Hornby, 2012).

Çocuk okula gelirken aileden aldığı eğitimden izler taşır. Aile ortamı okulun eğitim anlayışı ile uyumlu da olabilir uyumsuz da olabilir. Bu yüzden çocuğun geldiği aile ortamı öğrenilmeli ve buna göre bir ortam düzenlenmelidir. Okul eğitiminde aile eğitiminin çok önemli bir yeri vardır. Bu yüzden okul ile aile arasında sıkı bir iş birliği olmalı ve aile katılımı sağlanmalıdır. Bu şekilde çocuğa verilen eğitimin kalitesi artacaktır (Köksal Eğmez, 2008). Etkili bir okul-aile iletişimi ve iş birliği eğitimde kaliteyi artırıcı nitelik taşımaktadır.

Aile katılımı okul eğitimi ile aile eğitiminin birlikte ilerlemesidir. Çocuk günün büyük kısmını ailesi ile geçirir ve bulunduğu sosyal çevrenin önemli bir kısmını oluşturduğu için ailenin eğitim programlarına katılması son derece önemlidir (Parlayıcı, 2010). Aile eğitime katılarak çocuğun gelişimini yakından takip edip okul ile birlikte ilerlemeye devam eder.

Okul öncesi eğitim kurumu ile aile arasında sosyal bir ortaklık organize edilerek iş birliği yapılır (Latipov, Bykova ve Zhigalova, 2016). Aile ve okulun etkili olarak iletişim ve iş birliği içerisinde olması çocuğun gelişimine olumlu katkı yapmaktadır.

Epstein'e göre okul-aile iş birliğinin gerekliliğini ortaya koyan birçok sebep vardır. Bu sebepler şunlardır:

- Okuldaki eğitim programını geliştirmek.
- Ebeveynin liderliğini fazlalaştırarak, becerilerini geliştirmek.
- Ebeveynin okulla iş birliğini desteklemek.
- Çocukların şimdi ve ileride başarılı insanlar olabilmelerine yardımcı olmak.
- Ebeveynlerle iletişim halinde olmak ve öğretmenleri çalışmalarında

desteklemektir (Epstein, 2001).

Ebeveynlerin, çocuklarının öğretmeni ile öncelikli olarak paylaşmaları gereken unsurlar şu şekilde sıralanabilir (Crenson, 1989, s. 19):

- Çocukların ilgi duyduğu alanlar ve kendine has yetenekleri,
- Çocukların özel, duygusal ve fiziksel ihtiyaçları,
- Alerjiler, kronik hastalıklar ve sakatlıklar gibi okulda dikkat edilmesi gereken fiziksel problemler,
- Çocuğun öğrenmesini etkileyebilecek stres yaratıcı durumlar,
- Ailenin düzenli olarak takip ettiği özel günler ve gelenekler.

Atakan'a göre okul öncesi eğitim kurumlarında aile katılımı; bilgilendirme toplantıları, ebeveynlerin etkinliklere katılımı, ev ziyareti, veli toplantısı, evde öğrenme, ebeveynin programa katılması, ebeveynlerin karar vermede sürece dahil olması şeklindeki başlıklar altında sıralanabilir (Atakan, 2010).

Aile çocuğunun gelişimi hakkında bilgi sahibi olarak evde nasıl destekleyeceğini bilir. Çocuğa okul ile aynı doğrultuda destek verir. Bu şekilde oluşan okul-aile iş birliği eğitimde verimliliği artırır.

Aile ile iş birliği okulun ilk günü başlar ve aile katılımı programları şekillenmeye başlar. Aile katılımı ev ve okul arasındaki sürekliliği sağlayarak çocukta eğitimin sürekliliğini fark edeceklerdir. Bu şekilde ev ve okul paralel bir şekilde ilerleyerek eğitimin verimli bir şekilde gerçekleşmesi ve devamlılığı sağlanacaktır (Atakan, 2010).

Waldorf, Montessori ve Reggio Emilia yaklaşımlarının Slovenya devlet okul öncesi kurumlarında okul öncesi eğitimin uygulanmasını nasıl etkilediği incelenmiştir. Yaklaşımların ebeveynlerle iş birliği konusuna bakıldığında farklılıklar görülmektedir (Berčnik ve Devjak, 2017). Her yaklaşım aile ile iş birliğinde farklılık gösterebilir fakat ortak olan nokta bunun öneminin bilinmesidir.

Eğitim çocuk, aile ve okul üçlüsünün etkileşiminin olumlu olması ile etkililiğini artırır ve bu vazgeçilmez bir unsurdur.

Okul Öncesi Eğitimde Kaynaştırma

Kaynaştırma eğitimi eğitimde önemli bir yere sahiptir. Gelişimi normal olan birey ile özel gereksinimi olan birey birlikte bir ortamda öğrenim görmelidir. Bu şekilde normal gelişim gösteren çocuk empati kurmayı geliştirecek, özel gereksinimli çocuk ise topluma daha kolay uyum sağlamaya başlayacaktır.

Kaynaştırma programları temel olarak özel gereksinimli bireylerin “topluma kazandırılması” düşüncesinden hareketle ortaya çıkan bir uygulamadır. Ayrıştırılmış programlarla eğitim alan özel gereksinimli bireylerin topluma uyumlarında yaşanan güçlükler, araştırmacıların yeni arayışlar içine girmelerine neden olmuş ve özel gereksinimli çocukların normal gelişim gösteren çocuklar ile beraber aynı ortamlarda eğitim almaları düşüncesi ortaya atılmıştır. Ahlaki, ekonomik, sosyal ve eğitimsel boyutlarıyla uzun süre tartışılan “kaynaştırma” düşüncesi, yapılan uygulamalardan elde edilen olumlu sonuçlarla daha geniş çevrelerce kabul görmüştür (Metin, 2012, s. 373). Kaynaştırma eğitimi iş birliği içerisinde uygun ortamlar oluşturularak verilmelidir.

Geçmiş zamanlarda kaynaştırma eğitimi kısıtlayıcı ortamlarda yapılıyordu. En az kısıtlayıcı ortamın gerekliliği anlaşıldıktan sonra özel ihtiyaçları olan okul öncesi öğrencileri için desteklenen bir geçiş planı hazırlanmıştır. Ebeveynler de bilgi sahibi olmaktadır (Howell, 1994). Kaynaştırma eğitiminin önemini farkına varılmıştır ve bu doğrultuda çalışmalar yapılmaktadır.

Kaynaştırma eğitimi tüm çocuklara, özel gereksinimleri gözetilmeksizin uygun yaştaki akranlarıyla aynı ortamda öğrenme fırsatını vermektir (Olson, Murphy ve Olson, 1999, s. 19-22).

Okul Öncesi Eğitim Programında özel gereksinimli çocuklar ile ilgili mesela; öz bakım becerisi kazandırmak için; görme yetersizliği olan çocuklara okulda verilen eğitimin aile tarafından model alınarak evde uygulanmasının olumlu katkı yaptığı, otizm spektrum

bozukluğu olan çocuklar için başarılı olmaları durumunda desteklemek ve pekiştireç vermek gerektiği belirtilmiştir (MEB, 2013).

Genel ve özel eğitim öğretmenleri iş birliği içerisinde olmalıdır. Öğretmenler uyum içinde çalışmalı ve çocuğun ihtiyaçlarını en iyi şekilde karşılamak için fikir paylaşımında bulunmalıdırlar. Verimli bir iş birliği için verimli bir iletişim sağlanması gerekmektedir. İş birliği için olumlu bir tutum geliştirmeleri gerekmektedir (Mastropieri ve Scruggs, 2016).

Kaynaştırmanın başarısında sınıf öğretmeni, engelli olmayan çocuklar ve onların aileleri kadar tüm okul/kurum çalışanlarının desteği, kabulü ve davranışları da önemlidir.

Başta okul/kurum yöneticileri olmak üzere tüm çalışanlar farklı gereksinimleri olan çocuklara ilişkin genel bir bakış açısına sahip olmalıdır (Kargın, 2008, s. 158).

Eğitim çocuğun gelişiminde olumlu değişikliklere yol açabilmesi için erken yaşta başlamalıdır. Çocuğun sosyalleşmesini sağlayan eğitim ortamı özel gereksinimli çocuklar için en az kısıtlayıcı ortam olan kaynaştırma ortamıdır (Gök, 2009). Çocuğun normal gelişim gösteren akranlarıyla birlikte olması onun gelişimi için son derece önemlidir. Normal gelişim gösteren çocuklarda empati kurmayı, özel gereksinimli akranını kabullenmeyi öğrenir. Bu da iki taraf için olumlu bir gelişmedir.

Kaynaştırma eğitimi ilk olarak özel gereksinimli çocuk olmak üzere, normal gelişim gösteren çocuğa, sınıf öğretmenine, özel gereksinimli çocuğun ailesine yarar sağlar. Sınıf öğretmenlerinin deneyimi artar, aileler ise çocuğunun eğitimine daha çok önem verir. Özel gereksinimli çocuk topluma uyum sağlar (Gök, 2009). Kaynaştırma eğitimi aynı zamanda normal gelişim gösteren çocuğun ailesinin de empati kurarak durumu kabullenmesini ve normalleştirmesini sağlar.

Kaynaştırma eğitimi ile normal gelişimde ki akranları özel gereksinimli akranlarını kabullenerek onlara doğru bir şekilde model olurlar. Özel gereksinimli çocuklar ise normal

gelişimde ki akranları ile ortak alanda, onları model alarak, potansiyelleri dahilinde en iyi şekilde gelişirler.

Okul Öncesi Eğitimde Hizmet-içi Eğitim

İnsan sürekli gelişmek ve öğrenmek durumundadır. Bu gelişim ve öğrenmenin gerçekleşmesi için verilen eğitim görev yapmaktayken verildiğinde buna hizmet-içi eğitim denir. Her gün yeni bir bilgi keşfedilmektedir. Bundan dolayı gelişimin olabilmesi için bu bilgilere ulaşılabilecek hizmet-içi eğitimin alınması zorunluluk olarak görülmelidir.

Bir insanın hizmet öncesi eğitimini bitirdikten sonra göreve başlaması eğitiminin sona erdiğini göstermez. Görev sürecinde alınan eğitime hizmet-içi eğitim denilmektedir. Hizmet-içi eğitim, insanlar bölümleri dışında göreve başladıklarında, bu görevde yeterli olmaları için, hizmet öncesinde alınan bilgilerin görevleri için yetersiz kalması, farklılaşması veya yeniliklerin ortaya çıkması halinde olması gereken eğitimidir. Eğitim insanların görev yaptıkları kurum tarafından verilmekte veya sağlanmaktadır (Dilaver, 2017).

İnsan ne kadar bilgi sahibi olursa olsun gelişen dünyaya uyum sağlayarak kendini geliştirme çabası içinde olmalıdır. Her an yeni ya da değişen bir bilgi olabilmektedir. Bu yüzden değişen bu sürecin içinde yer alarak sürekli gelişime ve eğitime açık olunmalıdır.

Hizmet-içi eğitim, sınırlı bir çeşitlilik gerçekleştirme şekilleri ortaya koymaktadır. Hizmet-içi eğitim, belirli ön koşullar sağlandıktan sonra, öğretimde olumlu bir katkı sağlayacağı görülmektedir (Sakkoulis, Asimaki ve Vergidis, 2018).

Nitelikli bireylerin yetiştirilmesi son derece önemlidir. Nitelikli birey yetiştirilmesi için öğretmen niteliğinin de sürekli artması gerekmektedir (Bağ, 2015, s. 14).

Hizmet-içi eğitim eğitimde ve eğitimin içinde okul öncesi eğitimde de vazgeçilmez bir unsurdur. Değişiklikleri ve gelişmeleri takip etmek için zorunlu bir gerekliliktir.

İlgili Araştırmalar

Yurt İçinde Yapılan Araştırmalar

Aktan Kerem, Cömert (2004) “Türkiye’de Okul Öncesi Eğitimin Sorunları ve Çözüm Önerileri” çalışmalarında öğretmenlerin ilk olarak katılmak istedikleri hizmet-içi eğitim Çocuğu Tanıma Teknikleri iken, katılmayı en az istedikleri hizmet-içi eğitim Okuma Yazmaya Hazırlık Çalışmalarıdır.

Çetinkaya (2010) “Türkiye’de Okul Öncesi Eğitim ve Sorunlar (Bahçelievler İlçesi Örneği)” çalışmasını okul öncesi eğitim kurumlarının fiziki yapılarının eğitim ve öğretime uygunluğunun incelenmesi amacıyla hazırlamıştır. Çalışmanın örneklemini, İstanbul ili Bahçelievler ilçesinde bulunan resmi ilköğretim okulları bünyesinde görev yapmakta olan okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Sonuç olarak eğitimin verildiği ortamın uygunluğu, donanımı eğitimin kalitesini etkilediğine ulaşmıştır.

Kök, Küçükoglu, Tuğluk ve Koçyiğit (2007) “Okul Öncesi Eğitiminin Sorunlarına İlişkin Öğretmen Görüşleri (Erzurum İli Örneği)” çalışmalarında okul öncesi eğitimin ana sorunları, bu kurumlarda görev yapmakta olan öğretmenlerin görüşleri alınarak incelenmiştir. Öğretmenlerden edinilen görüşler sonucunda yaşanan sorunlar ortaya çıkarılıp farklı öneriler getirilmiştir.

Zayımoğlu Öztürk, Kaya ve Durmaz (2014) “Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görev Sürecinde Yaşadıkları Eğitimsel Sorunlar Ve Çözüm Önerileri” çalışmalarında Türkiye genelinde MEB'e bağlı okullarda görev yapan okul öncesi öğretmenlerinin görev yaparken okul yöneticileri, zümre öğretmenleri, branş öğretmenleri ile yaşadıkları sorunlar, bu sorunlara göre belirledikleri öneriler incelenmiştir.

Koçyiğit (2007) “Farklı Ülkelerde Okul Öncesi Eğitim Kurumlarının Gelişimi” çalışmasının sonuçlarında okul öncesi eğitimde tarihsel gelişimleri incelenen Amerika, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya gibi okullaşma bakımından üst sıralarda olan ülkelerde dahi

nitelik sorunu, fırsat eşitliği, program, personel ve personelin niteliği gibi sorunların belli ölçülerde devam ettiği söylenebilir. Ayrıca, Türkiye’de okul öncesi eğitim daha çok devletin imkânları ve velilerin katkılarıyla gerçekleşmektedir. Okul öncesi eğitim sorunlarının daha kısa sürede çözülebilmesi için, halka önemini kavratma da kitle iletişim araçları ve sivil toplum kuruluşları, kaynak temin etme de iş dünyası, nitelikli eleman yetiştirme de üniversiteler etkilerini artırarak sürdürmelidirler.

Gürel (2008) “Fransa ve Türkiye’de Okul Öncesi Eğitimin Karşılaştırması” çalışmasında Fransa’nın ve Türkiye’nin eğitim sistemlerinin kısa bir tarihsel gelişimi ve bunun içinde yer alan okul öncesi eğitimi sitemleri, uygulama durumları ülkelerin milli eğitim bakanlıklarına bağlı olan, okul öncesi eğitimi kapsayan verilerden ve ulaşılabilen kaynaklardan yararlanılmıştır. Sonuçlarda ülkemizde okul öncesi eğitimin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasını, özellikle son basamağı olan 6 yaş hazırlık sınıflarının zorunlu eğitim kapsamına dâhil edilmesi, okul öncesi eğitime yerel yönetimlerin katkılarının yaygınlaştırılması, Türkiye’de okullarda sınıfların fiziki özelliklerinin; büyüklüğü, malzemelerin düzenlenmesi ve ilişkin temel standartların geliştirilmesi, okul öncesi eğitimle ilköğretim arasında geçişliliği sağlayan ara sınıfların bulunması, ülkemizde bütçeden eğitime ayrılan payın, okul öncesi eğitimin Milli Eğitim Bakanlığındaki payının artırılması, okul öncesi eğitiminde aile katılım çalışmalarına önem verilerek ailelerin programa dâhil edilmesi, özel eğitim öğretmenleri ve yardımcı personel vb. elemanların olması, hizmet-içi eğitimlerin kısa süreli ve yetersiz olması şeklinde bulgulara varılmıştır.

Yurt Dışında Yapılan Araştırmalar

Niikko ve Havu-Nuutinen (2009) “In Search of Quality in Finnish Pre-School Education” çalışmaları 2002- 2003 eğitim-öğretim yılında Doğu Finlandiya’da bir belediyede gerçekleştirildi. Okul öncesi eğitimde, ana-baba, öğretmen ve çocuk bakış açılarından kalite faktörlerini değerlendirmeye odaklanmaktadır. Çalışmaya göre, ebeveynler, okul öncesi

öğretmenleri ve çocuklar okul öncesi eğitimden genel olarak memnundurlar. Sonuçlar, okul öncesi eğitimin, iş birliği alanındaki iyileştirme ihtiyaçlarını, modern toplumun beklentilerini ve ulusal müfredatın amaçlarını karşılayacak şekilde gözden geçirilmesi gerektiğini açıkça göstermektedir.

Monkevičienė ve Stankevičienė (2011) “Changes in Lithuanian Pre-school and Pre-primary Education Quality Over the Last Decade” çalışmalarında okul öncesi ve ilköğretim öncesi çocuk eğitimindeki değişiklikleri, yani hizmet sağlayıcıların gözlemlediği değişiklikleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Sonuçlara göre okul öncesi eğitimcilerin yarısından fazlası, programın geliştirilmesine yönelik çalışmaların çocukların kendi eğitimleri için modern bir yaklaşımın daha iyi olduğunu belirtti; eğitim, çocukların ihtiyaçlarına ve öğrenme stillerine daha fazla uyarlanmıştır; eğitimcilerin beşte ikisi eğitimin daha çeşitli hale geldiğini, eğitim organizasyonunun yeni biçim ve tekniklerinin ortaya çıktığını belirtti. Okul öncesi eğitim programına göre çalışan okul öncesi eğitimciler, hemen hemen aynı pozitif değişiklikleri ve okul için geliştirilmiş bir çocuk olgunluğunu belirtti.

Sheridan ve Samuelsson (2001) “Children’s Conceptions of Participation and Influence in Pre-school: a perspective on pedagogical quality” çalışmalarında İsveç’teki küçük bir toplulukta yaptıkları bir araştırmada, okul öncesi çeşitli okul ortamlarının kalitesi hem dış değerlendirici hem de kendi değerlendirmeleriyle değerlendirilmiştir. Birleşmiş Milletler Sözleşmesi ve İsveç okul müfredatı, çocukların görüşlerini kendileri ile ilgili tüm konularda ifade etme hakkını açıkça belirtmektedir. Bu nedenle erken çocukluk eğitiminin kalitesinin değerlendirilmesinin çocukların sesi içermesi zorunludur. Sonuçlar, karar vermeye çocukların katılmasının hayati olduğunu gösteriyor.

Krnjaja (2015) “The Quality Of Early Childhood Education Curriculum Framework In The Republic Of Serbia” çalışmasında okul öncesi eğitim kalitesinin boyutlarından biri olarak, Sırp okul öncesi eğitim programı müfredat çerçevesini incelemiştir. Analizde, dünya

çapında okul öncesi eğitim kalitesinin göstergeleri olarak tanımlanan kriterler kullanılmıştır. Sonuçlar, Sırbistan'daki okul öncesi eğitim müfredat çerçevesi ile yüksek kaliteli çağdaş okul öncesi eğitim programlarının özellikleri arasındaki uyumsuzluğu göstermektedir.

Akinrotimi ve Olowe (2016) “Challenges in Implementation of Early Childhood Education in Nigeria: The Way Forward” çalışmalarında Erken Çocukluk Eğitimi (EÇE), bütünsel gelişim, akademik başarı ve çocukların gelecekteki başarıları için kritik öneme sahip olan önemli programları ve etkinlikleri içermektedir. EÇE Nijerya federal hükümeti tarafından Nijeryalı çocukların yaşaması gereken temel bir program olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle hükümet, politika belgelerinin oluşturulmasını ve farklı sektörler arasındaki ilişkiler ağını içeren çeşitli müdahaleler yoluyla buna büyük önem vermiştir. Ne yazık ki, çeşitli zorluklar Nijerya'da EÇE'nin uygulanması ile karşı karşıya. Bu çalışma, okul öncesi okullarında bu önemli erken eğitime karşı mücadele eden zorlukları incelemektedir. Sonuçlar, EÇE programının başarılı bir şekilde uygulanması için seminerler verilmeli, müfredat yayınlanmalı ve izlenmelidir.

Ljubetic, Ercegovic ve Koludrovic (2016) “Quality Partnership as a Contextual Prerequisite of Successful Learning of Young and Preschool-Aged Children” çalışmalarında kalite ortaklığının erken ve okul öncesi eğitim kurumlarının işleyişi ve çocuğun genel gelişimi ve öğrenimi için bir ön koşul olarak tartışmaktadırlar. Sonuçlar, tüm ilgili faktörler ile ortaklık yapılması gerektiğini ve kaliteli bir şekilde düzenlenmesi gerektiğini göstermektedir.

Malović ve Malović (2017) “Parents’ Perspective on the Quality of Kindergarten” çalışmalarında ana baba eğitim kalitesine dair ebeveynlerin bakış açısının anlaşılması üzerinde durulmaktadır. Çünkü ebeveynlerin bakış açısının anlaşılmasının okul öncesi eğitim sorumluluğunu tahsis etme sürecinin ilk adımı olduğunu ve ebeveynlerin çocukların eğitim haklarının tüm yönlerine katılma haklarına saygı duyduğunu düşünmektedirler. Bu süreçler okul öncesi eğitim uygulamalarının kalitesini oluşturmak ve geliştirmek için temeldir.

He (2015) “Investigation on the Development of Preschool Education Informationization of Ethnic Region in Gansu, China” çalışmasında amacı, okul öncesi eğitimin bilgi yolunu araştıran ve Gansu etnik bölgelerinde ilgili okul öncesi eğitimin gelişimi için bir bütün olarak etkili bir karar desteği sağlayan erken çocukluk eğitimini daha pratik ve yapıcı çözümler aramaktır.

Bölüm III

Yöntem

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örneklem/çalışma grubu, veri toplama araçları, verilerin toplanması, verilerin analizi ve yorumlanması konularında bilgi verilmektedir.

Araştırma Modeli

Bu araştırma yöntem bakımından nitel bir araştırmadır. Nitel araştırma; gözlem, görüşme formu gibi veri toplama yöntemlerinin kullanılmış olduğu araştırma türüdür. Aynı zamanda verilerin doğal ortamda elde edilmesi ve gerçekçi veriler ortaya koyulmasına yönelik süreçlerin yer aldığı araştırma türüdür (Akman, 2014, s. 14). Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme formu kullanılmıştır.

Evren ve Örneklem/Çalışma Grubu

Farklı özellikleri bulunan öğelerin bir arada yer aldığı bütün, evrendir (Tashakkori & Teddlie, 2010 akt. Baltacı, 2018, s. 234). Örneklem ise o evrenin tamamını temsil edecek şekilde seçilmiş olan gruptur (Neuman, 2014; Kothari, 2004 akt. Baltacı, 2018, s. 235).

Araştırmada evren Adana ilinin merkez ilçelerinde bulunan okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan tüm öğretmenler seçilmiş, çalışma grubu ise bunlar içerisinde basit seçkisiz örnekleme ile seçilmiş olan 20 öğretmenden meydana gelmektedir.

Bu bölümde çalışma grubuna ait demografik özellikler Tablo 1’de verilmiştir.

Çalışma Grubunun Demografik Özellikleri

Tablo 1

Çalışma Grubunun Demografik Özellikleri

Cinsiyete Göre Frekans (f) ve Yüzde (%)				
	f	%	Geçerli Yüzde	Toplam
Yüzde				
Kadın	19	95,0	95,0	95,0
Erkek	1	5,0	5,0	100,0
Toplam	20	100,0	100,0	
Eğitim Durumuna Göre f ve %				
Ön Lisans	2	10,0	10,0	10,0
Lisans	16	80,0	80,0	90,0
Lisansüstü	2	10,0	10,0	100,0
Toplam	20	100,0	100,0	
Hizmet Yılına Göre f ve %				
1-10 yıl arası	12	60,0	60,0	60,0
10-20 yıl arası	3	15,0	15,0	75,0
20-30 yıl arası	2	10,0	10,0	85,0
30 yıl ve üzeri	3	15,0	15,0	100,0
Toplam	20	100,0	100,0	
Öğretmenlerin Bağlı Oldukları Kurumlara Göre f ve %				
Bağımsız Anaokulu	4	20,0	20,0	20,0
Anasınıfı (İlkokul)	5	25,0	25,0	45,0
Anasınıfı (Ortaokul)	3	15,0	15,0	60,0
Özel Anaokulu	8	40,0	40,0	100,0
Toplam	20	100,0	100,0	

Tablo 1'e göre çalışma grubunun cinsiyete göre frekans ve yüzde dağılımı incelendiğinde çalışma grubunun %95'lik kısmını kadın öğretmenler oluştururken %5'lik kısmını ise erkek öğretmenler oluşturmaktadır. Çalışma grubunun eğitim durumunun frekans ve yüzde dağılımı incelendiğinde %80'lik kısmı lisans mezunu öğretmenler oluşturmakta, %10'luk kısmı lisansüstü mezunu öğretmenler oluşturmakta ve %10'luk kısmı da ön lisans mezunu öğretmenler oluşturmaktadır. Çalışma grubunun hizmet yılının frekans ve yüzde dağılımı incelendiğinde öğretmenlerin %60'lık kısmı 1-10 yıl arası hizmet yılında, %15'lik kısmı 10-20 yıl arası hizmet yılında, %10'luk kısmı 20-30 yıl arası hizmet yılında ve %15'lik kısmında 30 yıl ve üzeri hizmet yılında buldukları görülmektedir. Çalışma grubunun bağlı oldukları kurumların frekans ve yüzde dağılımı incelendiğinde öğretmenlerin %20'lik kısmı bağımsız anaokulunda, %25'lik kısmı anasınıfında (ilkokul), %15'lik kısmı anasınıfında (ortaokul) ve %40'lık kısmında özel anaokulunda görev yaptıkları görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada okul öncesi eğitimde yaşanan sorunları belirlemek için görüşme formu kullanılması öngörülmüştür.

Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu

Kullanılan yarı yapılandırılmış görüşme formu alan yazın taranarak ve araştırma soruları dikkate alınarak oluşturulmuştur. Görüşme form soruları hazırlanırken soruların anlaşılır olmasına, tek boyutlu olmasına dikkat edilmiştir (Bogdan ve Biklen, 1992'den akt. Yılmaz ve Altınkurt, 2011). Taslak olarak hazırlanmış olan görüşme formu amacına uygunluğu, anlaşılabilir ve uygulanabilirliğinin kontrol edilmesi için alanında uzman kişilere sunulmuştur. Uzman görüşleri doğrultusunda görüşme formu son halini almış ve ardından bir okul öncesi öğretmeni ile ön uygulama yapılmış, herhangi bir sorun yaşanmadığı görülmüştür. Görüşme formunun değiştirilmiş ve uygulanmış şekli 12 sorudan oluşmaktadır (Bkz. Ek B).

Araştırmada uzman incelemesi, katılımcı onayı ve öğretmenler ile yapılan görüşmelerin süreleri uzun tutularak da uzun süreli etkileşim yolu ile iç geçerlik (inandırıcılığı) sağlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca, toplanan verilerden edinilen bulguların tutarlılığı kontrol edilmiştir. Bu amaçla bulguların, görüşme formunun geliştirilmesinde kullanılan kavramsal çerçeveye uyumu devamlı kontrol edilmiştir. Ayrıca, görüşme yapılan öğretmenlerden direk olarak alıntılar yapılarak araştırmanın inandırıcılığı arttırılmaya çalışılmıştır. Araştırmanın dış geçerliğini (aktarılabirliğini) arttırmak amacıyla araştırma süreci ve bu süreçte yapılan işlemler detaylı biçimde betimlenmiştir. Bu doğrultuda, araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama aracı, veri toplama süreci, verilerin çözümlenmesi ve yorumlanması, bulguların nasıl düzenlendiği detaylı bir şekilde aktarılmıştır.

Araştırmanın iç güvenirliliğini (tutarlılığını) yükseltmek amacıyla bulguların tamamı yorum yapılmadan doğrudan aktarılmıştır. Araştırmanın dış güvenirliliğini (teyit edilebilirliğini) yükseltmek amacıyla araştırmada veri kaynağı olan katılımcılar, edinilen verilerin analizinde kullanılan kavramsal çerçeve, analiz yöntemleri ile ilgili detaylı açıklamalara yer verilmiştir.

Görüşme formunda yer alan sorularda okul öncesi eğitiminin tanımına, okul öncesi eğitimin önemi hakkındaki düşüncelere, sınıflardaki fiziksel koşullara, kaynaştırma eğitimine, çocukların aileleri ile ilgili yaşanan sorunlara, aile eğitiminin faydalarına, aile katılımına, Okul Öncesi Eğitim Programının iyi yanlarına, okul yöneticisinin okul öncesi eğitimine yaklaşımına dair düşüncelere, okul öncesi eğitimde denetimin işleyişine, hizmet-içi eğitime, okul öncesi öğretmeni özelliklerine yer verilmiştir.

Yapılan araştırmada kullanılan görüşme formunun geçerliğini sağlamak açısından veri toplama kısmı ile analiz kısmı ayrıntılı olarak verilmiş ve bu kısımda oluşan aşamalarda nesnel olmaya özen gösterilmiştir. Araştırılan konunun tarafsız ve doğrudan gözlenmesi nitel

araştırmanın geçerliğini göstermektedir (Kirk ve Miller, 1987'den akt. Yıldırım ve Şimşek, 2013). Bu doğrultuda araştırmanın örneklemindeki katılımcılardan direk alıntı alınmıştır. Araştırmanın sonucunda edinilen bulgular araştırmacı tarafından genellenebilme özelliği göstermiş ve bu özelliğe sahip olduğundan dolayı geçerliği kabul edilmiştir.

Güvenirlilik tespiti için ise;

Güvenirlilik : Görüş Birliği / (Görüş Birliği + Görüş Ayrılığı) x 100

güvenirlilik formülü (Miles ve Huberman, 1994) kullanılmıştır. Analiz tutarlık oranı %85 olarak tespit edilmiş ve veri toplama aracının güvenilir olduğu sonucuna varılmıştır.

Verilerin Toplanması

Verilerin toplanması için ilk olarak Adana İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden yazılı olarak izin alınmıştır (Bkz. Ek A). İzin alındıktan sonra görüşme yapılacak olan kurumlara gidilerek önce okul yöneticisine sonra görüşme yapılacak öğretmenlere gereken bilgiler verilmiştir.

2017-2018 eğitim-öğretim yılında gerçekleştirilen bu çalışmada verilerin toplanması yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşme formunu uygulamak için Adana merkez ilçelerinde bulunan okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan ve katılımda gönüllülük gösteren 20 öğretmen ile görüşme yapılmıştır. Görüşme başlamadan önce katılımcı öğretmenlere detaylı bir şekilde bilgi verilmiş sonrasında görüşme yapılarak uygulama gerçekleştirilmiştir. Görüşmede öğretmenlere toplamda 12 soru sorulmuştur. Görüşme başlamadan önce öğretmenlere yapılan bilgilendirme konuşmasında; isimlerinin paylaşılmayacağı, sorulara verilen cevapların sadece bilimsel araştırma için kullanılacağı, başka bir kurum veya birimler ile asla paylaşılmayacağı vurgulandığı için öğretmenlerin sorulara cevap verirken samimi ve içten oldukları gözlemlenmiştir. Görüşme süresi ortalama olarak 25-35 dakika arasında gerçekleşmiştir. Görüşmelerde ses kayıt cihazı kullanılmamış, verilen cevaplar not edilmiştir.

Verilerin Analizi

Bu araştırmada verilerin analizi için ‘içerik analizi’ gerçekleştirilmiştir. Analiz dört aşamada gerçekleştirilmiştir. Sırasıyla; verilerin kodlanması, kodlanan verilerin temalarının belirlenmesi, kodların ve temaların düzenlenmesi son olarak ise bulguların tanımlanması ve yorumlanması (Yıldırım ve şimşek, 2008, s. 228). Analiz süresi boyunca ilk olarak, görüşme ile ilgili yazılı formlar açığa çıkarılıp çözümlenmiştir.

İçerik analizinde gruplandırma benzer ifadelerin gruplandırılmasıyla yapılmıştır. özmlenmelerde katılımcı öğretmenlere kod numaraları verilmiş olup (Ö1,Ö2...) açıklamalar bu doğrultuda yapılmıştır. Sayısallaştırılan veriler frekans ve yüzde olarak ifade edilmiş, ifadelerde bulunan benzer öğeler gruplandırılarak gruba uygun şekilde temalandırılmıştır.

Bölüm IV

Bulgular ve Yorum

Bu bölümde okul öncesi eğitimi öğretmenlerinden veri toplama araçları ile elde edilmiş bulgular ve yorumlar yer almaktadır. Bulgular araştırmanın alt amaçları doğrultusunda açıklanmıştır. Yorumlamada içerik analizi sonucu elde edilen kategoriler kullanılmış, gerekli görülen yerlerde öğretmenlerin görüşlerinde değişiklik yapılmadan örnek ifadeler yer almıştır.

Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

Araştırmanın ilk sorusu “Okul Öncesi Eğitimi nasıl tanımlarsınız?” şeklinde ifade edilmiş ve soruya verilen cevaplar doğrultusunda analiz yapılmıştır. Öğretmenlerin Okul Öncesi Eğitim tanımlamalarının, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 2’de yer almaktadır.

Tablo 2

Okul Öncesi Eğitimin Tanımı

Tanımlar	f	%
Tüm gelişim alanlarını ve beceri düzeylerini geliştiren eğitimidir	15	45,4
Doğumdan ilkokula uzanan süreçte verilen eğitimidir	11	33,3
İlkokula hazırlayan süreçtir	4	12,1
36-66 ay arasında verilen eğitimidir	2	6,06
Çocukların topluma uygun birey olarak yetiştirilmesini sağlayan eğitimidir	1	3,03
Toplam	33	100

Öğretmenlerin kodlanmış 5 okul öncesi eğitimi tanımı görülmektedir. Öğretmenlerin %45,4’ü tüm gelişim alanlarını ve beceri düzeylerini geliştiren eğitimidir, %33,3’ü doğumdan ilkokula uzanan süreçte verilen eğitimidir ve %12,1’i ilkokula hazırlayan süreçtir şeklinde tanımlamalar yapmışlardır. Ayrıca %6,06’sı 36-66 ay arasında verilen eğitimidir ve %3,03’ü çocukların topluma uygun birey olarak yetiştirilmesini sağlayan eğitimidir tanımlamalarını

ifade etmişlerdir. Öğretmenlerin özellikle tanımlamalarında tüm gelişim alanlarını ve beceri düzeylerini geliştiren eğitimidir ifadesi görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden 3'ü şöyledir:

“36-66 aylık çocukları kapsayan, çocuğun her türlü gelişimini destekleyen ve yardımcı olan bütün eğitim ve aktiviteleri kapsayan sistemin adı (Ö3).”

“Tüm gelişim alanlarının desteklenerek çocuğun yeteneklerini ortaya çıkarılmasına yardımcı olmak yaratıcılığını destekleyerek çocuğu ilkokula hazırlayan bir süreçtir (Ö18).”

“Doğumla başlayıp ilkokul 1. sınıfa kadar devam eden eğitim süreci (Ö14).”

İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

Araştırmanın ikinci sorusunda “Okul Öncesi Eğitimin önemi sizce nedir?” ifadesine cevap aranmıştır. Öğretmenlerin okul öncesi eğitimin önemine dair düşüncelerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 3'te yer almaktadır.

Tablo 3

Okul Öncesi Eğitimin Önemi

Önem	f	%
Gelişim alanlarının desteklenmesi	11	57,8
Hayata hazırlama	7	36,8
Öz bakım becerisi kazandırma	1	5,2
Toplam	19	100

Öğretmenlerin kodlanmış 3 adet farklı okul öncesi eğitimin önemi görülmektedir. Öğretmenlerin %57,8'i gelişim alanlarının desteklenmesi, %36,8'i hayata hazırlama ve %5,2'si öz bakım becerisi kazandırma şeklinde görüşlerle okul öncesi eğitimin önemini belirtmişlerdir. Öğretmenler tarafından özellikle okul öncesi eğitimin önemi hakkında gelişim alanlarının desteklenmesi ifadesinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinin bir kaçı aşağıdaki gibidir:

“Psikomotor, sosyal, dil, bilişsel, duygusal ve öz bakım becerisi kazandırmaktır (Ö1).”

“Çocuğu hayata hazırlamak, yaşına uygun olarak gelişimlerini destekleyerek en üst düzeye çıkarılması (Ö5).”

“Okul öncesi eğitim önemli ve her çocuk için gereklidir. Çünkü tüm gelişim alanlarının desteklenmesi, sağlıklı ve istenilen davranışlara sahip çocuklar yetiştirmek, eğitimin sağlam temeller üzerine atılmasını sağlamak ve çocukların ahlaki değerler eğitimine katkı sağlamak amacıyla bu dönemdeki alınan eğitim vazgeçilmezdir (Ö19).”

Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular

Araştırmanın üçüncü sorusu “Meslek hayatınız boyunca sınıfınızda fiziksel koşullarla ilgili gözlemlediğiniz sorunlar nelerdir?” şeklinde ifade edilmiştir. Öğretmenlerin sınıflarında yaşadıkları fiziksel sorunlara dair görüşlerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 4’te yer almaktadır.

Tablo 4

Sınıfta Karşılaşılan Fiziksel Sorunlar

Sorunlar	f	%
Sınıf alanının küçük olması	10	45,4
Materyal eksikliği	6	27,2
Isınma sorunu	4	18,1
Hijyen sorunu	2	9,09
Toplam	22	100

Öğretmenlerin sınıfta karşılaştıkları sorunlar incelendiğinde kodlanmış 4 adet farklı konu ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %45,4’ü sınıf alanının küçük olması, %27,2’si materyal eksikliği ve %18,1’i ısınma sorunu şeklinde sınıflarında yaşadıkları fiziksel sorunları

ifade etmişlerdir. Ayrıca %9,09'u hijyen sorunu şeklinde cevaplamışlardır. Öğretmenlerin özellikle sınıf alanlarının küçük olması ile ilgili fiziksel sorun yaşadıkları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bazıları şunlardır:

“Yağmurlu havalarda bahçeye ve parka çıkılamaması, sınıfların dar olması, yemekhanenin olmaması, materyal yetersizliği, hijyen sorunları vb. (Ö3).”

“Materyal eksikliği, sınıfların alanlarının küçük olması, ısınma yetersizliği, ulaşım problemleri, yardımcı personel eksikliği vs. (Ö16).”

Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular

Başka bir soru “Sınıfınızda bulunan kaynaştırma öğrenciniz ile yaşadığınız sorunlar nelerdir?” şeklinde ifade edilmiştir. Öğretmenlerin sınıflarında bulunan kaynaştırma öğrencilerine dair yaşadıkları sorunlara yönelik görüşlerinin, yüzde ve frekans dağılımları Tablo 5’te gösterilmektedir.

Tablo 5

Kaynaştırma Öğrencinizle Yaşadığınız Problem

Problemler	f	%
Kaynaştırma öğrencim yok	3	30
Sınıf düzenini bozuyor	2	20
Diğer çocuklarla iletişim kurmada zorlanıyor, tanınması zaman alıyor	1	10
Diğer veliler kaynaştırma öğrencisini istemiyor	1	10
Çocuk sayısına göre fazla kaynaştırma öğrencisinin olması	1	10
Diğer çocukların dikkati dağılıyor	1	10
Kaynaştırma öğrencisi kendini ifade edemiyor	1	10
Toplam	10	100

Öğretmenlerin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili yaşadıkları problemlere dair görüşleri incelendiğinde kodlanmış 7 adet farklı görüş ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin kaynaştırma öğrencileri ile ilgili yaşadıkları sorunlara verdikleri cevaplara bakacak olursak, %30'u kaynaştırma öğrencim yok ve %20'si sınıf düzenini bozuyor şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır. Ayrıca diğer öğretmenlerin %10'u diğer çocuklarla iletişim kurmada zorlanıyor, tanınması zaman alıyor, %10'u diğer veliler kaynaştırma öğrencisini istemiyor, %10'u çocuk sayısına göre fazla kaynaştırma öğrencisinin olması, %10'u diğer çocukların dikkati dağılıyor ve %10'u kaynaştırma öğrencisi kendini ifade edemiyor şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır. Öğretmenlerin özellikle kaynaştırma öğrencisi olmadığı görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bazıları aşağıdaki gibidir:

“Şuan yok. Daha önce oldu. Başlarda sınıf düzenini bozuyordu. Kurallara uymuyordu ve kendini ifade edemiyordu (Ö1).”

“En büyük problem çocuk sayısına göre kaynaştırma öğrencisinin alınmaması (Ö5).”

“Kaynaştırma öğrencim yok (Ö2).”

“Sınıfımda hafif düzeyde zeka geriliği ve konuşma bozukluğu olan bir kaynaştırma öğrencim var. Okulun açıldığı ilk haftalarda sorunlar yaşanıyor. Çocukların alışması, tanınması, algılaması zaman alabiliyor. Öğrencimde vurma, ısırma gibi davranışlar vardı. Bu konuda çocuklar ve velilerinden şikayetler alıyorduk. Ancak zamanla herkes onun da eğitimin ve sınıfımızın bir parçası olduğunu öğrendi (Ö19).”

Beşinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

“Meslek hayatınız boyunca öğrencilerin aileleri ile ilgili gözlemlediğiniz sorunlar nelerdir?” sorusuna verilen cevaplar doğrultusunda analiz yapılmıştır. Öğretmenlerin

öğrencilerin aileleri ile ilgili gözlemledikleri sorunlara dair, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 6'da yer almaktadır.

Tablo 6

Aile İle İlgili Sorunlar

Sorunlar	f	%
Okul öncesi eğitimin öneminin farkında olamama	9	31,03
Çocuğa gösterilen fazla ilgi	7	24,1
Çocuğa gösterilen yetersiz ilgi	6	20,6
Ailenin kendini eğitim alanında uzman olarak görmesi	3	10,3
Ebeveynlerin ortak tutum sergileyememesi	2	6,8
Ailenin kararsız olması	1	3,4
Çocuk üzerindeki beklentiyi yüksek tutma	1	3,4
Toplam	29	100

Öğretmenlerin aile ile ilgili sorunları incelendiğinde kodlanmış 7 adet farklı konu ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %31,03'ü okul öncesi eğitimin öneminin farkında olamama, %24,1'i çocuğa gösterilen fazla ilgi ve %20,6'sı çocuğa gösterilen yetersiz ilgi şeklinde çocukların aileleri ile ilgili gözlemledikleri sorunları ifade etmişlerdir. %10,3'ü ailenin kendini eğitim alanında uzman olarak görmesi ve %6,8'i ebeveynlerin ortak tutum sergileyememesi şeklinde ifadeler belirtmişlerdir. Ayrıca %3,4'ü ailenin kararsız olması ve yine %3,4'ü çocuk üzerindeki beklentiyi yüksek tutma şeklinde sorunlar gözlemlediklerini belirtmişlerdir. Öğretmenlerin çocukların aileleri ile ilgili yaşadıkları sorunlar, okul öncesi eğitimin öneminin farkında olamama, çocuğa gösterilen fazla ilgi ve yetersiz ilgi şeklinde olarak görülmektedir. Özellikle okul öncesi eğitimin öneminin farkında olamama sorunu görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bazıları aşağıdaki gibidir:

“Çocukları başından savmak için okula gönderen veli çok, ilgisizler (Ö7).”

“Ailelerin sosyal, kültürel hatta ekonomik özellikleri çocukların eğitimine olan ilgi ve katkılarını etkiliyor, maalesef. Günümüzde hala okul öncesi eğitimin önemini kavrayamamış ve kurumun oyun, eğlence ve vakit geçirme yeri olarak gören velilerle zaman zaman karşılaşıyoruz (Ö19).”

“Aileler için her zaman çocukları mükemmeldir. Kesinlikle yapmaz, aaa! O mu söyledi? Evde böyle davranmıyor... vb. Kararsızlık ve tutarsızlık (Ö12).”

Altıncı Alt Probleme Yönelik Bulgular

Bir başka soru “Okul Öncesi Eğitimde aile eğitiminin faydası sizce nedir?” şeklinde yöneltilmiştir. Öğretmenlerin okul öncesi eğitimde aile eğitiminin faydalarına yönelik görüşlerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 7’de yer almaktadır.

Tablo 7

Aile Eğitiminin Faydası Nedir?

Faydalar	f	%
Öğretmen-aile iş birliğini sağlar	6	60
Ailenin çocuğa verdiği destek artar	2	20
Eğitimde verimliliği artırır	1	10
Aile okul öncesi eğitimin önemini kavrar	1	10
Toplam	10	100

Öğretmenlerin aile eğitiminin faydasına dair görüşleri incelendiğinde kodlanmış 4 adet ayrı görüş ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %60’ı öğretmen-aile iş birliğini sağlar olarak okul öncesi eğitimde aile eğitiminin faydalarını belirtmişlerdir. Buna ek olarak %20’si ailenin

çocuğa verdiği destek artar, %10'u eğitimde verimliliği artırır ve %10'u aile okul öncesi eğitimin önemini kavrar şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır. Öğretmenler tarafından özellikle aile eğitiminin faydası ile ilgili öğretmen-aile iş birliğini sağlar ifadesinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bir kaçısı şu şekildedir:

“Aile çok önemlidir. Okul öncesi eğitimcileri ve aile iş birliği olmadan sonuca ulaşmak çok zor ve kısa süreli olmaktadır (Ö5).”

“Aile eğitimiyle çocuklara verilen eğitim önce aileye verilir. Böylelikle iş birliği kurmak kolaylaşır (Ö14).”

“Okul ile aile iş birliği içerisinde olursa eğitimden verim alınır (Ö8).”

“Okul öncesi dönemde aile eğitimi oldukça önemlidir. Okul öncesi dönemin önemini kavrayabilmeleri ve çocuklarını bu eğitimden mahrum bırakmamaları gerektiğini anlatmak gerekir (Ö13).”

Yedinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

“Okul Öncesi Eğitimde aile katılımı ne düzeyde gerçekleşiyor?” şeklinde yöneltilen soruya verilen cevaplar doğrultusunda analiz yapılmıştır. Öğretmenlerin okul öncesi eğitimde aile katılım düzeyi konusunda verdikleri cevapların, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 8’de yer almaktadır.

Tablo 8

Aile Katılımı Ne Düzeyde?

Düzyey	f	%
Yetersiz	12	60
Yeterli	6	30
Orta düzeyde	2	10
Toplam	20	100

Öğretmenlerin aile katılım düzeyi ile ilgili görüşleri incelendiğinde kodlanmış 3 adet farklı görüş olduğu görülmektedir. Öğretmenlerin %60'ı yetersiz, %30'u yeterli ve %10'u orta düzeyde aile katılımı gerçekleştiğini belirtmişlerdir. Öğretmenler tarafından özellikle aile katılımı ile ilgili yetersiz düzeyde ifadesinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden 3'ü aşağıdaki gibidir:

“Yeteri kadar gerçekleşmiyor. Bazı aileler yeteri kadar önem vermiyor, bu tür etkinliklere katılmıyor (Ö10).”

“İstenilen düzeyde olmasa da çoğunlukla düzenlenen etkinlik veya projelerle ailenin eğitimin içine katılması sağlanıyor. Benim sınıfımda uyguladığım bir proje sayesinde haftada bir veli sınıfımıza gelerek çocuklara etkinlikler yaptırıyor ve ailesi gelen öğrencinin mutluluğu gözle görülebiliyor (Ö19).”

“Gerçekleşmiyor. Uygun zaman olmaması, çalışan veliler vb. sebeplerden ötürü (Ö11).”

Sekizinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

“Kullanılmakta olan Okul Öncesi Eğitim Programının size göre en iyi yanları nelerdir?” sorusuna verilen cevaplar doğrultusunda analiz yapılmıştır. Öğretmenlerin Okul Öncesi Eğitim Programının en iyi yanlarına dair görüşlerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 9'da yer almaktadır.

Tablo 9

Okul Öncesi Eğitim Programının İyi Yanları

İyi yanlar	f	%
Esnek olması	8	32
Uygulanabilir olması	5	20
Tüm gelişim alanlarını desteklemesi	4	16
Çocuk merkezli olması	3	12
Yaratıcılığı ön plana çıkarması	2	8
Bütünleştirilmiş etkinliklere fırsat vermesi	1	4
Değerlendirme süreci	1	4
Bireysel etkinliklere ağırlık vermesi	1	4
Toplam	25	100

Öğretmenlerin okul öncesi eğitim programının iyi yanları ile ilgili görüşleri incelendiğinde kodlanmış 8 adet farklı konu ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %32'si esnek olması, %20'si uygulanabilir olması ve %16'sı tüm gelişim alanlarını desteklemesi olarak okul öncesi eğitim programının iyi yanlarını belirtmişlerdir. %12'si çocuk merkezli olması ve %8'i yaratıcılığı ön plana çıkarması şeklinde cevaplar vermişlerdir. Ayrıca %4'ü bütünleştirilmiş etkinliklere fırsat vermesi, %4'ü değerlendirme süreci ve %4'ü bireysel etkinliklere ağırlık vermesi şeklinde görüşlerini belirtmişlerdir. Öğretmenler tarafından özellikle esnek olması okul öncesi eğitim programlarının iyi yanı olarak görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bazıları şu şekildedir:

“Programın olumlu yanları çocukları aktif kılması, programın esnek olması, bireysel özelliklere uygunluğu, aile katılımına teşvik etmesi, tüm gelişim alanlarını destekleyici olması (Ö19).”

“Bireysel etkinliklere ağırlık vermesi ve yaratıcılığın ön planda olması iyi yanlarıdır (Ö10).”

Dokuzuncu Alt Probleme Yönelik Bulgular

Araştırmadaki bir diğer soru “Okul yöneticisinin Okul Öncesi Eğitime yaklaşımı hakkında neler düşünüyorsunuz?” şeklinde ifade edilmiştir. Öğretmenlerin okul yöneticisinin okul öncesi eğitime yaklaşımına dair düşüncelerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 10’da yer almaktadır.

Tablo 10

Okul İdaresinin Okul Öncesi Eğitime Yaklaşım Tarzı

Yaklaşım tarzı	f	%
Olumlu	8	32
İlgisiz	7	28
Okul öncesi eğitimin öneminin farkında değil	5	20
Bilinçli	4	16
Öğrenciyi maddi kaynak olarak görme	1	4
Toplam	25	100

Öğretmenlerin okul idaresinin okul öncesi eğitime yaklaşımı ile ilgili görüşleri incelendiğinde 5 adet farklı konu ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %32’si olumlu, %28’i ilgisiz ve %20’si okul öncesi eğitimin öneminin farkında değil şeklinde okul idaresinin okul öncesi eğitime yaklaşımı ile ilgili görüşlerini belirtmişlerdir. Ayrıca %16’sı bilinçli ve %4’ü öğrenciyi maddi kaynak olarak görme şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır. Öğretmenlerin özellikle okul idaresinin okul öncesi eğitime yaklaşım tarzı için olumlu ifadesinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bir kaçı şu şekildedir:

“Okul öncesi kurumları ilkokulların bünyesinde ise ilkokul müdürlerine okul öncesi dönemin önemini anlatmak biraz zor olabiliyor (Ö13).”

“Okul yöneticileri genellikle öğrenciyi maddi bir getiri unsuru olarak görmekte bu sebeple ne kadar çok öğrenci sayısı varsa o kadar onlar için iyidir (Ö16).”

Onuncu Alt Probleme Yönelik Bulgular

Öğretmenlere onuncu soru “Okul Öncesi Eğitimde denetimin işleyişi sizce nasıl?” şeklinde yöneltilmiştir. Öğretmenlerin okul öncesi eğitimde denetimin işleyişine dair düşüncelerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 11’de yer almaktadır.

Tablo 11

Denetimin İşleyişi Sizce Nasıl?		
Denetimin işleyişi	f	%
Yetersiz	15	78,9
Normal	3	15,7
Denetim yok	1	1,9
Toplam	19	100

Öğretmenlerin denetimin işleyişi ile ilgili görüşleri incelendiğinde 3 adet farklı görüş ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %78,9’u yetersiz şekilde okul öncesi eğitimde denetimin işleyişi hakkında düşüncelerini ifade etmişlerdir. %15,7’si normal ve %1,9’u denetim yok şeklinde görüş belirtmişlerdir. Öğretmenlerin özellikle denetimin işleyişi ile ilgili yetersiz ifadesinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bazıları şunlardır:

“Okul yönetimi tarafından denetim normal işleniyor (Ö2).”

“Denetimler kesinlikle çok yetersiz (Ö12).”

“Şimdiye kadar bir denetim görmedim (Ö7).”

On Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

Öğretmenlere yöneltilen “Katıldığınız hizmet-içi eğitimlerin faydaları nelerdir?” sorusuna verilen cevaplar doğrultusunda analiz yapılmıştır. Öğretmenlerin katıldıkları hizmet-içi eğitimlerin faydalarına yönelik görüşlerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 12’de yer almaktadır.

Tablo 12

Katıldığınız Hizmet-içi Eğitimlerin Faydaları

Faydalar	F	%
Öğretmenlerin kendilerini yenilemesine olanak sağlar	7	43,7
Eğitimin içeriği doğrultusunda bilgi sahibi olunuyor	6	37,5
Faydası yok	3	18,7
Toplam	16	100

Öğretmenlerin katıldıkları hizmet-içi eğitimlerin faydalarına dair görüşleri incelendiğinde kodlanmış 3 farklı görüş ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin hizmet-içi eğitimlerin faydasına yönelik görüşleri incelendiğinde %43,7’si öğretmenlerin kendilerini yenilemesine olanak sağlar şeklinde ifadeye buldukları görülmüştür. %37,5’i eğitimin içeriği doğrultusunda bilgi sahibi olunuyor ve %18,7’si faydası yok şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır. Öğretmenler tarafından özellikle katıldıkları hizmet-içi eğitimlerin faydaları ile ilgili öğretmenlerin kendilerini yenilemesine olanak sağlar ve eğitimin içeriği doğrultusunda bilgi sahibi olunuyor ifadelerinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden 3’ü şu şekildedir:

“Konu hakkında daha geniş bilgiye sahip olmamız bu bir artı olarak yansıyor (Ö12).”

“Aday öğretmenlik dönemimde resen çıkan hizmet-içi eğitimlere katıldım. Çoğu üniversitedeki derslerimi tekrar alıyormuş gibi hissettirdi (Ö18).”

“Bilgilerimi tazelememi ve alandaki yeniliklerden haberdar olmamı sağladı (Ö15).”

On İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

Bir başka soru “Okul Öncesi Eğitimi öğretmeninde olması gereken özellikler sizce nelerdir?” şeklinde yöneltilmiştir. Öğretmenlerin okul öncesi eğitimi öğretmeninde olması gereken özelliklere dair görüşlerinin, frekans ve yüzde dağılımları Tablo 13’de gösterilmektedir.

Tablo 13

Okul Öncesi Öğretmeninde Olması Gereken Özellikler

Özellikler	F	%
Sabırlı	15	23,4
Çocukları seven	13	20,3
Yaratıcı	6	9,3
Güler yüzlü	6	9,3
Yeniliğe açık	4	6,2
Alan bilgisine hakim	4	6,2
Empati kurabilme	3	4,6
Düşünme becerilerine sahip	2	3,1
Sorumluluk sahibi	2	3,1
Enerjik	2	3,1
Vicdanlı	2	3,1
Sınıf yönetiminde bilgi sahibi	1	1,5
Türkçeyi iyi ve güzel konuşma	1	1,5
Tutarlı	1	1,5
Güçlü iletişim becerisi	1	1,5
Mesleğini sevmeye	1	1,5
Toplam	64	100

Öğretmenlerin okul öncesi öğretmeninde olması gereken özelliklere dair görüşleri incelendiğinde kodlanmış 16 adet farklı görüş ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin %23,4'ü sabırlı, %20,3'ü çocukları seven, %9,3'ü yaratıcı, %9,3'ü güler yüzlü, %6,2'si yeniliğe açık ve %6,2'si alan bilgisine hakim şeklinde okul öncesi öğretmeninde olması gereken özellikleri belirtmişlerdir. %4,6'sı empati kurabilme, %3,1'i düşünme becerilerine sahip, %3,1'i sorumluluk sahibi, %3,1'i enerjik ve %3,1'i vicdanlı şeklinde ifade etmişlerdir. Ayrıca %1,5'i sınıf yönetiminde bilgi sahibi, %1,5'i Türkçe'yi iyi ve güzel konuşma, %1,5'i tutarlı, %1,5'i güçlü iletişim becerisi ve %1,5'i mesleğini sevme şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır. Öğretmenlerin özellikle okul öncesi öğretmeninde olması gereken özelliklere sabırlı ve çocukları seven ifadelerinde buldukları görülmektedir.

Kodlanmış ifadeleri destekleyen öğretmenlerin görüşlerinden bazıları şu şekildedir:

“Güler yüzlü, sabırlı, cana yakın, eğitimi ve en önemlisi çocukları sevmeli ve korumalı (Ö2).”

“Yaratıcı, aktif, problem çözme ve akıl yürütme yeteneğine sahip, duygusal zekası yüksek olmalıdır (Ö6).”

“Bu yaş çocuklarının gözlem ve taklit etmesini düşünürsek okul öncesi öğretmeni kesinlikle iyi bir rol model olmalı. Sabırlı ve sevgi dolu olmasını söylemeye bile gerek yok (Ö18).”

“Okul Öncesi Eğitim Programları konusunda bilgili olmak, Türkçe'yi iyi ve güzel konuşmak, sabırlı ve sorumluluk sahibi olmak, yaratıcı olmak, yeniliklere uyum sağlayabilmek, çocukların ihtiyaçlarına duyarlı olmak, çocuk ve aileleri hakkında yeterli bilgiye sahip olmak, hareketli, neşeli, canlı, çocukların ilgisini uyandırma becerisine sahip olmak (Ö9).”

Bölüm V

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Tartışma

Araştırmanın genel amacı okul öncesi öğretmenlerinin görüşleri ile okul öncesi eğitimde yaşanan sorunları belirlemektir. Bu genel amaç kapsamında araştırmanın alt amaçları bulunmaktadır. Amaçlar doğrultusunda edinilen bulgular ve ilgili araştırmalar göz önünde bulundurularak tartışılacaktır.

Yapılan araştırmada öncelikle okul öncesi eğitimin tanımı hakkında öğretmen görüşleri alınmıştır. Öğretmenlerin çoğunluğu okul öncesi eğitimin tanımını tüm gelişim alanlarını ve beceri düzeylerini geliştiren eğitimidir şeklinde tanımlamışlardır. Kunuk (2015)'a göre, okul öncesi eğitim çocuğun etkileşim içerisinde olduğu çevre, yaşamının ilk evresinde yalnız ailesiyken sonraki evrelerde oyun alanları ve okul öncesi kurumlarla beraber büyür ve çeşitlenir. Yapılan araştırmada ve diğer araştırmada okul öncesi eğitimin farklı şekillerde tanımlandığı görülmektedir. Bu sonucun okul öncesi eğitimin geniş bir anlam içerdiği için ortaya çıktığı düşünülebilir.

Yapılan araştırmada ikinci olarak öğretmenlerin okul öncesi eğitimin önemi hakkındaki düşüncelerini öğrenmek amaçlanmıştır. Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu okul öncesi eğitimin önemini gelişim alanlarının desteklenmesi şeklinde ifade etmişlerdir. İş (2017) tarafından yapılan çalışmaya göre, okul öncesi eğitimden faydalanmış öğrencilerin faydalanmamış öğrencilere oranla bütün gelişim alanlarında daha iyi durumda oldukları sonucu görülmektedir. Bu sonuç çalışmayı destekler niteliktedir.

Yapılan çalışmaya göre öğretmenler en çok sınıfta sınıf alanının küçük olması ile ilgili fiziksel sorun yaşamaktadırlar. Demir, Arcagök, Şahin ve Durukan (2017) yaptıkları çalışmanın sonucuna göre, 140 öğretmen adayı 40 çözüm önerisinden son derece önemli 5 çözüm önerisini şu şekilde sıralamıştır: “okul öncesi binaları ve sınıf koşullarını çocukların

gelişim özelliklerine göre düzenleme”, “sınıf boyutunu azaltma”. “okul öncesi eğitimin ebeveynlere olan önemini açıklamak ve onlarla iş birliği ve iletişimi geliştirmek”, “sınıf alanını genişletmek” ve “kaynaştırma eğitimi yaygınlaştırmak”.

Aslan (2017)’ın fiziksel çevreyi de içine alan çalışmasına göre, çocuk, gelişim sürecinin farklı dönemlerinde, bedensel, bilişsel, duygusal ve sosyal alanlarda farklı beceriler kazanır. Doğru zamanda, doğru ilgi, uyarılma ve destekle büyümesi, yeteneklerini geliştirebilmesi için çok önemlidir. Bu noktada çocuğun fizyolojik ve psikolojik gereksinimleri karşılayabilen, hareket becerilerini destekleyen ve gelişebilmesine olanak veren güvenli mekanlar tasarlanması çok önemlidir. Oluşturulan fiziksel çevre çeşitli uyarıcılarla donatılmalı ve çocukların yaş gruplarına uygun olmalıdır. Yapılan çalışma ve ilgili çalışmalar incelendiğinde yapılan çalışmayı destekleyici ve farklı açılardan da ele alan sonuçlar görülmektedir.

Öğretmenlerin büyük bir bölümü kaynaştırma öğrencisi olmadığını belirtmiştir. Bir bölümü ise kaynaştırma öğrencisinin sınıf düzenini bozduğunu belirtmiştir. Çerezci (2015) tarafından yapılan çalışmanın bazı bulgularına göre, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimiyle alakalı yeterli eğitim almadıkları, kaynaştırma eğitimi uygularken de farklı sorunlarla karşılaştıkları görülmüştür. Pamuk (2016) tarafından yapılan çalışmanın bazı bulgularına göre, kaynaştırma konusunda eğitim alan öğretmenlerin almayanlara göre daha olumlu görüş belirttikleri belirlenmiştir. Bu durum alınan eğitimin öğretmenlere uygulamada yol gösterdiğini düşündürmektedir. Yapılan çalışma ve ilgili araştırmalar birlikte incelendiğinde sorunların giderilmesi için kaynaştırma eğitiminin alınması gerektiği görülmektedir.

Öğretmenler çocuğun ailesi ile ilgili en çok okul öncesi eğitimin önemini farkında olamama şeklinde sorun yaşadıklarını belirtmişlerdir. Latunde (2017) tarafından yapılan aile katılımı ile ilgili çalışmada, eğitimin yeri ile ebeveyn katılımı arasında anlamlı bir ilişki olduğunu gösteren bulguları, okul tarafından sağlanan eğitime ebeveyn katılımının arttırılması

için bir sonuç sunmaktadır. Günay Bilaloğlu (2014) tarafından yapılan çalışmanın sonuçlarından birinde, ebeveynlerin en çok tercih ettikleri aile katılımı etkinliklerinin aile iletişim etkinlikleri ve çocuğun eğitime katılım etkinlikleri olduğu, ebeveynlerin eğitim etkinliklerine katılım konusunda öğretmenin destek ve rehberliğine ihtiyaç duydukları belirlenmiştir. Yapılan çalışma ve ilgili çalışmalar aile eğitiminin önemini farklı yorumlarla fakat aynı noktada birleşecek şekilde ortaya koymaktadır.

Öğretmenler aile eğitiminin faydasına büyük bir çoğunlukla öğretmen-aile iş birliğini sağlar cevabını vermişlerdir. Slovenya’da yapılan bir araştırmada yoksul, zor durumda ki ailelerin durumları incelenmiştir. Aile ve kurumun iş birliği içerisinde olması gerektiği görülmüştür (Turnšek, Poljšak Škraban, Razpotnik ve Rapuš Pavel, 2016). Yapılan çalışma ve ilgili çalışma birbirini desteklemektedir.

Öğretmenler aile katılımını genel olarak yetersiz bulmaktadırlar. Üstübal (2015) tarafından yapılan çalışmanın sonucunda annelere uygulanan “Anne Katılım Programı”nın annelerin uygun oldukları gün ve saatte, ilgi ve ihtiyaçları dikkate alınarak hazırlandığı zaman, anne katılımının maksimum düzeyde gerçekleştiği görülmektedir. “Anne Katılım Programı” içeriğinde yer alan veli toplantısı, grup toplantısı, bireysel görüşme, eğitim panosu, haber mektupları, broşür, fotoğraf, internet, yılsonu sergisi çalışmalarının anne ile öğretmen arasındaki ilişkiyi güçlendirdiği, anne-öğretmen arasındaki iletişim ve iş birliğini olumlu yönde etkilediği saptanmıştır. Herhangi bir program uygulanmayan kontrol grubunda ise anne- öğretmen iletişim ve iş birliğinde bir değişiklik olmadığı belirlenmiştir. Ayrıca anne yaş, öğrenim durumu ve çalışma durumunun anneler ile öğretmen arasındaki iletişim ve iş birliğinde etkili olmadığı saptanmıştır. Yapılan çalışmada genel olarak aile katılımı yetersiz bulunmuştur. İlgili araştırma incelendiğinde aile katılımının çocuğa olumlu katkısı olduğu görülmektedir. Yapılan araştırma ve ilgili araştırma tutarlılık göstermektedir.

Öğretmenler okul öncesi eğitimi programının en iyi yanlarına en çok esnek olması şeklinde cevap vermişlerdir. Karahan (2016) tarafından yapılan çalışmanın sonuçlarından birinde, okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanan programın eğitimin temelini oluşturduğu, bu bağlamda programın yaratıcılık esas alınarak geliştirilmesi ve uygulamaya geçilmesi gerektiği görülmüştür. Fakat yapılan çalışmanın bulgularından birinde okul öncesi eğitim programının iyi yanlarından biri yaratıcılığı ön plana çıkarmasıdır. Yapılan çalışma ve ilgili çalışma yaratıcılık konusunda farklı sonuçlara ulaşmıştır.

Öğretmenler okul idaresinin okul öncesi eğitime yaklaşım tarzı ile ilgili en çok olumlu görüşünde bulunmuşlardır. Ardıç Ünüvar (2011) tarafından yapılan çalışmanın sonuçlarından biri, idareciler mutlaka çocuk gelişimi mezunu olmalı ve okul öncesi eğitim ile ilgili gelişmeleri takip etmelidir şeklindedir. İlgili araştırmanın sonucu yapılan çalışmanın bulgularından olan, okul idaresi okul öncesi eğitimin öneminin farkında değil sonucunu destekler niteliktedir.

Öğretmenler denetimin işleyişini genel olarak yetersiz bulmaktadırlar. Türkdemir (2013) tarafından yapılan çalışmaya göre, araştırmaya katılan öğretmenlerin büyük çoğunluğu alanlarında gerçekleşen denetim uygulamalarının kendilerine bir katkısı olmadığını öne sürmüştür. Yapılan çalışma ve ilgili araştırma birbiri ile tutarlılık göstermektedir.

Öğretmenler katıldıkları hizmet-içi eğitimin faydalarına çoğunluk olarak öğretmenlerin kendilerini yenilemesine olanak sağlar cevabını vermişlerdir. Nemli (2017) tarafından yapılan çalışmanın bulgularından birinde katılımcılar, “hizmet-içi eğitim, eğitim alanındaki yenilik ve gelişmelerin gerektirdiği bilgi, beceri ve davranışları kazandırır” maddesini oldukça katılıyorum şeklinde çoğunluk olarak cevaplamışlardır. Yapılan çalışma ve ilgili çalışma birbiriyle tutarlılık göstermektedir.

Öğretmenler okul öncesi öğretmeninde olması gereken özelliklere öncelikle sabırlı daha sonra çocukları seven şeklinde cevapları ile en çok katılımı göstermişlerdir.

Sonuç

Bu bölümde, okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi eğitimin sorunlarına dair görüşlerini belirlemek için yapılan çalışmadan edinilen bulgulardan yola çıkılarak ulaşılan sonuçlar belirtilmiştir.

Araştırmanın alt amaçları doğrultusunda edinilen bulgulardan elde edilen sonuçlar şu şekildedir;

1. Okul öncesi öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda okul öncesi eğitim, tüm gelişim alanlarını ve beceri düzeylerini geliştiren eğitimidir, doğumdan ilkokula uzanan süreçte verilen eğitimidir, ilkokula hazırlayan süreçtir, 36-66 ay arasında verilen eğitimidir ve çocukların topluma uygun birey olarak yetiştirilmesini sağlayan eğitimidir şeklinde tanımlanmıştır.
2. Okul öncesi öğretmenleri tarafından okul öncesi eğitimin önemi, gelişim alanlarının desteklenmesi, hayata hazırlama ve öz bakım becerisi kazandırma şeklinde belirtilmiştir.
3. Okul öncesi öğretmenleri sınıfta karşılaştıkları fiziksel sorunları, sınıf alanının küçük olması, materyal eksikliği, ısınma sorunu ve hijyen sorunu olarak ifade etmişlerdir.
4. Okul öncesi öğretmenleri aileleri ile ilgili yaşadıkları sorunları, okul öncesi eğitimin öneminin farkında olamama, çocuğa gösterilen fazla ilgi, çocuğa gösterilen yetersiz ilgi, ailenin kendini eğitim alanında uzman olarak görmesi, ebeveynlerin ortak tutum sergileyememesi, ailenin kararsız olması ve çocuk üzerindeki beklentiyi yüksek tutma şeklinde ifade etmişlerdir.
5. Okul öncesi öğretmenleri okul öncesi eğitim programlarının en iyi yanlarını, esnek olması, uygulanabilir olması, tüm gelişim alanlarını desteklemesi, çocuk merkezli olması, yaratıcılığı ön plana çıkarması, bütünleştirilmiş etkinliklere fırsat vermesi,

değerlendirme süreci ve bireysel etkinliklere ağırlık vermesi olarak ifade etmişlerdir.

6. Okul öncesi öğretmenleri okul idaresinin okul öncesi eğitime yaklaşım tarzını, olumlu, ilgisiz, okul öncesi eğitimin önemini farkında değil, bilinçli ve öğrenciyi maddi kaynak olarak görme şeklinde ifade etmişlerdir.
7. Okul öncesi öğretmenleri denetimin işleyişi hakkında yetersiz, normal ve denetim yok cevaplarını vermişlerdir.
8. Okul öncesi öğretmenleri okul öncesi öğretmeninde bulunması gereken özellikleri, sabırlı, çocukları seven, yaratıcı, güler yüzlü, yeniliğe açık, alan bilgisine hakim, empati kurabilme, düşünme becerilerine sahip, sorumluluk sahibi, enerjik, vicdanlı, sınıf yönetiminde bilgi sahibi, Türkçe'yi iyi ve güzel konuşma, tutarlı, güçlü iletişim becerisi ve mesleğini seven şeklinde ifade etmişlerdir.
9. Okul öncesi öğretmenleri aile eğitiminin faydası ile ilgili, öğretmen-aile iş birliğini sağlar, ailenin çocuğa verdiği destek artar, eğitimde verimliliği artırır ve aile okul öncesi eğitimin önemini kavrar şeklinde cevaplar vermişlerdir.
10. Okul öncesi öğretmenleri aile katılım düzeyini, yetersiz, yeterli ve orta düzeyde şeklinde ifade etmişlerdir.
11. Okul öncesi öğretmenleri kaynaştırma öğrencisi ile yaşadığı problemlere, kaynaştırma öğrencim yok, sınıf düzenini bozuyor, diğer çocuklarla iletişim kurmada zorlanıyor, tanınması zaman alıyor, diğer veliler kaynaştırma öğrencisini istemiyor, çocuk sayısına göre fazla kaynaştırma öğrencisinin olması, diğer çocukların dikkati dağılıyor ve kaynaştırma öğrencisi kendini ifade edemiyor şeklinde cevaplar vermişlerdir.
12. Okul öncesi öğretmenleri katıldıkları hizmet-içi eğitimlerin faydaları ile ilgili, öğretmenlerin kendilerini yenilemesine olanak sağlar, eğitimin içeriği

doğrultusunda bilgi sahibi olunuyor ve faydası yok şeklinde ifadelerde bulunmuşlardır.

13. Okul öncesi öğretmenleri karma yaş grubuyla ve kalabalık sınıfla çalışırken yaşadıkları zorlukları, gelişim alanlarının farklı düzeyde ilerleme göstermesi, eğitim kalitesinin düşmesi, sınıf yönetiminin zorlaşması, sınıf alanının yetersiz kalması ve çocukların birbirine alışma süresinin artması şeklinde ifade etmişlerdir.

Öneriler

Araştırma sonucunda bulgular ele alınıp değerlendirildikten sonra ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda aşağıda bulunan öneriler geliştirilmiştir.

1. Sınıfların fiziksel koşulları ile ilgili yaşanan sorunlarda sınıf alanlarının dar olması, materyal eksikliği, ısınma ve hijyen sorunu dikkat çekmektedir. Fiziksel ortamın çocuğun gelişimi ve eğitimi için ne kadar önemli olduğu unutulmamalıdır. Sınıfın gerekli ölçüde büyük, kullanışlı olması, çeşitli materyaller olması, ısınmada ve hijyende problem olmaması önem taşımaktadır. Fiziksel ortam uygun şekilde düzenlenerek iyileştirmeye gidilmelidir.
2. Okul öncesi eğitime hakim okul idarecisinin olması ve okul öncesi eğitime hakim kişilerin denetimi yeterli şekilde gerçekleştirmesi önem taşımaktadır.
3. Eğitim programlarını yürütürken aile eğitiminin çok büyük bir önemi vardır. Çocuklar ilk olarak ailede sosyalleşmeye başlar ve daha sonra bu okulda devam eder. Fakat okulda devam ederken okul-aile iş birliğinin de olması gerekmektedir. Aileler bilgilendirilmeli ve desteklenmelidir.
4. Aile eğitimi çalışmalarını öğretmen planlamalı ve yürütmelidir. Öğretmenler aile eğitimi konusunda kendilerini yeterli hissetmelidirler. Lisans

programlarında aile eğitimi, aile katılımı çalışmalarına yer verilmesi olumlu sonuç verecektir.

5. Ayrıca aileler de istekli olmalıdırlar. Etkili bir iş birliği gerekmektedir. Ailelere eğitim verilirken ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalıdır.
6. Öğretmenlerin kaynaştırma eğitimi konusunda bilgilendirilmesi, desteklenmesi ve öğretmenlerin kendini yeterli hissetmesi sağlanmalıdır.
7. Öğretmenlere yeniliklerle, ihtiyaç duydukları konularla ilgili hizmet-içi eğitim düzenlenmelidir. Öğretmenlerde bu çalışmalarını takip ederek kendilerini geliştirmelidirler.
8. Bu araştırmada, örnekleme yalnızca Adana ili merkez ilçelerinde görev yapan okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Bu sebeple okul öncesi eğitimi sorunlarının belirlenmesi için ileride uygulanacak başka araştırmalarda, örneklem genişletilerek başka illerdeki öğretmenlerin görüşleri araştırılabilir.

Kaynakça

- Akinrotimi, A.A. ve Olowe P.K. (2016). *Challenges in Implementation of Early Childhood Education in Nigeria: The Way Forward. Journal of Education and Practice*, 7(7).
- Akman, G.N. (2014). *Nitel ve Nitel Araştırma Yöntemleri, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Çay Meslek Yüksekokulu, İşletme Yönetimi Programı, Afyonkarahisar.*
- Aktan Kerem, E., Cömert, D. (2004). *Türkiye’de Okul öncesi Eğitimin Sorunları (Yayımlanmamış Tez), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale.*
- Ardıç Ünüvar, Ü. (2011). *Okul Öncesi Eğitimde Kalitenin Geliştirilmesine İlişkin İdareci, Öğretmen ve Veli Görüşleri, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Konya.*
- Aslan, B.İ. (2017). *Çocuk Gelişimi-Spor İlişkisinin Fiziksel Çevre ve Mekan Algısı Üzerinden İrdelenmesi: Örnek Bir Hareket Merkezi Modeli, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, İstanbul.*
- Atakan, H. (2010). *Okul Öncesi Eğitiminde Aile Katılımı Çalışmalarının Öğretmen ve Ebeveyn Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale.*
- Bağ, C. (2015). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öğretmen Yeterlikleri ve Hizmet İçi Eğitim İhtiyaçları, Düzce Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Düzce.*
- Baltacı, A. (2018). *Nitel Araştırmalarda Örneklem Yöntemleri ve Örnek Hacmi Sorunsalı Üzerine Kavramsal Bir İnceleme. Bitlis Eren Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7(1), 231-274.*
- Başturan, C. (2018). *Devlet ve Özel Okul öncesi Eğitim Kurumlarında Görev Yapan Öğretmenlerin Mesleki Sorun Tanımlarının İncelenmesi, İstanbul Okan Üniversitesi, Sağlık Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*

- Bernik, S. ve Devjak, T. (2017). *Cooperation between Parents and Preschool Institutions through Different Concepts of Preschool Education, C-E-P-S Journal, 7(4).*
- Brewer, J.A. (2004). *Introduction to Early Childhood Education. T. Mueller (Eds.), (pp. 75).*
- Budunç, A.B. (2007). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Bakış Açısıyla Çalışma Ortamlarının Değerlendirilmesi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.*
- Buldur, A. ve Ömeroğlu, E. (2018). *An Examination of the Relationship between Pre-school Children's and Their Teachers' Attitudes and Awareness towards the Environment. Journal of Education and Learning. doi: 10.5539/jel.v7n2p221*
- Büte, M., Balcı, F.A. (2010). *Bağımsız Anaokulu Yöneticilerinin Bakış Açısından Okul Yönetimi Süreçlerinin İşleyişi ve Sorunlar, Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 16(4), 485- 509.*
- Canbeldek, M. (2015). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Kalite ile Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Gelişim Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Denizli.*
- Crenson, G.A. (1989). *Your Child Goes to School: A Handbook for Parents of Children Entering School for First Time, Maryland State Dept. Of Education, Baltimore, 10-30.*
- Çamlıbel Çakmak, Ö. (2010). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Aile Katılımı. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 1(20).*
- Çerezci, Ö. (2015). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Yapılan Kaynaştırma Eğitimi Uygulamalarının Kaynaştırma Kriterleri Açısından Değerlendirilmesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.*
- Çetinkaya, B. (2010). *Türkiye'de Okul Öncesi Eğitim ve Sorunlar(Bahçelievler İlçesi Örneği), Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*

- Demir, M.K., Arcagök, S., Şahin, Ç. ve Durukan, H. (2017). *Solution Proposals of Prospective Teachers on the Problems of Pre-School Education. Educational Policy Analysis and Strategic Research, 12(2)*.
- Demircan Aydın, Z. (2017). *Öğretmen ve Yöneticilerin Okul Öncesi Eğitimi Değerlendirmeleri ve Bu Alanda Yaşanılan Yönetimsel Sorunlar, Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- Dilaver, Ü. (2017). *Program Geliştirme. Ankara: Pegem Akademi.*
- Dilaver, Ü. (2017). *Rehberlik ve Özel Eğitim. Ankara: Pegem Akademi.*
- Düzgün, Ü. (2014). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitim Programı ve 2012 Değişikliklerinin Uygulanmasına İlişkin Görüşleri (Kayseri İli Örneği), Erciyes Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kayseri.*
- Ebabil, D. (2015). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Yönetim Süreçlerinin İşleyişinin Yönetici ve Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale.*
- Epstein, Joyce L. (2001). *School Family and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools, Boulder, Colorado, Westview Pres*
- Erener, S. (2013). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Öğretmen Algularına Göre Eğitim Denetmenlerinin Rehberlik Yeterlikleri, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- Feyman, N. (2006). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Kalitenin Çocukların Gelişim Alanları Üzerine Etkisinin İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.*

- Gök, G. (2009). *Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Görüşleri ve Önerileri, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kayseri.*
- Göle, M.O. (2014). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Nitelikli Bir Okul Öncesi Eğitim Programında Bulunması Gereken Özelliklere İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.*
- Güçhan Özgül, S. (2011). *Okul Öncesi Eğitim Ortamlarının Kalite Değişkenleri Açısından Değerlendirilmesi, Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir.*
- Güleş, F. ve Erişen, Y. (2013), *Okul Öncesi Eğitimde Fiziksel Çevre Standartlarını Belirleme: Paydaş Görüşlerine Dayalı Bir Analiz. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 30, 129- 138.*
- Günay Bilaloğlu, R. (2014). *Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı Etkinliklerinin Uygulanmasında Karşılaşılan Sorunlar ve Aile Katılımı Etkinliklerinin Dil- Matematik Becerilerinin Geliştirilmesine Etkisi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Adana.*
- Gürel, H. (2008). *Fransa ve Türkiye’de Okul Öncesi Eğitimin Karşılaştırması, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- He, Y. (2015). *Investigation on the Development of Preschool Education Informationization of Ethnic Region in Gansu, China. International Journal of Higher Education, 4(3). doi: 10.5430/ijhe.v4n3p161*
- Hornby, G. (2012). *“Parental Involvement in Early Childhood Education” , 3rd International Congress on Early Childhood Education, University of Canterbury, Christchurch, New Zealand.*

- Howell, E.N. (1994). *Supported Transition Into Kindergarten for Preschool Students With Special Needs*, Grand Valley State University, Master's Project.
- İş, A. (2017). *Okul Öncesi ve Sınıf Öğretmenlerinin 2013 Okul Öncesi Eğitim Programındaki Kazanımların Gerçekleşme Düzeyine Yönelik Algıları*, Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Elazığ.
- Karahan, G. (2016). *2012 Okul Öncesi Eğitim Programının Yaratıcılık Açısından İncelenmesi*, Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.
- Kargın, T. (2008). "Okul Öncesi Kaynaştırma Programlarında Anne- Baba Akran ve Diğer Personelin Rolü", Trabzon Valiliği, Uluslar arası "Çocuk, Aile ve Okul Bağlamında Okul Öncesi Eğitim" Kongresi, 149- 159, 30 Nisan- 03 Mayıs 2008.
- Kitta, S. ve Silverius Kapinga, O. (2015). *Towards Designing Effective Preschool Education Programmes in Tanzania: What can We Learn from Theories?*, *Journal of Education and Practice*, 6(5).
- Koçyiğit, F. (2007). *Farklı Ülkelerde Okul Öncesi Eğitim Kurumlarının Gelişimi*, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.
- Kovač Šebart, M. ve Kuhar, R. (2017). *The Pluralisation of Family Life: Implications for Preschool Education*, *C-E-P-S Journal*, 7(3).
- Kök, M., Küçükoğlu, A., Tuğluk, M.N. ve Koçyiğit, S. (2007) "Okul Öncesi Eğitiminin Sorunlarına İlişkin Öğretmen Görüşleri (Erzurum İli Örneği)" XIII. Eğitim Bilimleri Kongresi, 16, 161- 171
- Köksal Eğmez, C.F. (2008). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Ailenin Eğitime Katılımı (Kocaeli'nde Beş Anaokulunda Yapılan Araştırma)*, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.

- Köse, A. (2015). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Yöneticilerin Uyguladıkları Yönetim Biçimleri ve Problem Çözme Becerilerine Yönelik Algıları Arasındaki İlişki, Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- Krnjaja, Ž. (2015). *The Quality Of Early Childhood Education Curriculum Framework In The Republic Of Serbia. Bulgarian Comparative Education Society.*
- Kunuk, M. (2015). *Okul Öncesi Eğitimin İlkokul Öğrencilerinin Akademik Başarılarına Etkisi (Üsküdar Örneği), İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- Latipov, Z.A., Bykova, S.S., Zhigalova M.P. (2016). *The Family Club Activities for Organizing a Social Partnership of the Pre-School Educational Institution and the Family. International Journal of Environmental & Science Education, 11(5).*
- Latunde, Y. (2017). *The Role of Skills-Based Interventions and Settings on the Engagement of Diverse Families. School Community Journal, 27(2).*
- Ljubetic, M., Ercegovac, I.R. ve Koludrovic, M. (2016). *Quality Partnership as a Contextual Prerequisite of Successful Learning of Young and Preschool-Aged Children. Journal of Education and Learning. doi: 10.5539/jel.v5n1p78*
- Malović, M. ve Malović, S. (2017). *Parents' Perspective on the Quality of Kindergarten. Research in Pedagogy, 7(2), 200-220. doi: 10.17810/2015.60*
- Mastropieri, M.A., Scruggs, T.E. (2016). *Kaynaştırma Sınıfı (Çev. M. Şahin, T. Altun). Ankara: Nobel Akademik Yayınları.*
- Metin, E.N. (2012). *Özel Gereksinimli Çocukların Kaynaştırılması. E.N. Metin (Ed.), Özel Gereksinimli Çocuklar. Ankara: Maya Akademi.*
- Miles, M. B. & Huberman, M. A. (1994). *An expanded sourcebook qualitative data analysis. London: Sage.*
- Milli Eğitim Bakanlığı, (2013). *Okul Öncesi Eğitim Programı, Ankara.*

- Milli Eğitim Bakanlığı, (2017) *Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü, Okul Öncesi Öğretmeni Özel Alan Yeterlikleri*. Ankara.
- Monkevičienė, O., Stankevičienė, K. (2011). *Changes in Lithuanian Pre-school and Pre primary Education Quality Over the Last Decade*. *US-China Education Review*, 119-130.
- Nemli, S. (2017). *İlkokul Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Programlarının Etkililiğine Yönelik Görüşleri*, Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- Olson, J., Murphy, C., Olson, D. (1999). "Readying Parents and Teachers for the Inclusion of Children with Disabilities: A Step-by-Step Process". *Young Children*. Vol. 54, No. 3-18-19-22.
- Ovalı, Ç. (2010). *İlköğretim Müfettişlerinin Rehberlik Rollerini Yerine Getirme Düzeyine İlişkin Müfettiş, Yönetici ve Öğretmen Görüşleri*, Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir.
- Özdemir Topaloğlu, A. (2009). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Yöneticilerin Örgütsel Amaçları Gerçekleştirmedeki Yeterlilikleri*, Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Edirne.
- Pamuk, Y. (2016). *Sınıf Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Görüşleri*, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Parlayıcı, H. (2010). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Anne Baba Eğitimine İlişkin Veli, Öğretmen ve Yönetici Görüşleri*, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Proshansky, H.M., Fabian, A.K., (1987). *The Development of Place Identity in the Child*, in C.S. Weinstein & T.G. David (eds), *Space for Children, The Built Environment and Child Development*, New York, Plenum Press.

- Sakkoulis, D. P. , Asimaki, A. ve Vergidis, D. K. (2018). *In-service Training as a Factor in the Formation of the Teacher's Individual Theory of Education. International Education Studies. doi: 10.5539/ies.v11n3p48*
- Sert, A. (2018). *Kamu ve Özel Okul Öncesi Eğitim Kurumu Yöneticilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi, Marmara Üniversitesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Ortak Yüksek Lisans Programı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- Sheridan, S. ve Samuelsson, I. P. (2001). *Children's Conceptions of Participation and Influence in Pre-School: A Perspective on Pedagogical Quality. Contemporary Issues in Early Childhood, 2(2), 169- 194.*
- Sürmen, Y. G. (2011). *Türk Milli Eğitiminde Örgün Eğitimin Yeri ve Okul Öncesi Eğitim, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.*
- Şentürk, Hasan ve Türkmen, Özgür, 2009. "İlköğretim Okullarındaki Yönetici ve Öğretmenlerin Toplam Kalite Yönetimi Uygulamalarına İlişkin Algıları", *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı:12, 128-142*
- Temiz, Z. (2017). *Türkiye'de Okul Öncesi Eğitimdeki Rehberlik ve Denetim Süreci. Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry (TOJQI). doi: 10.17569/tojqi.331792*
- Turnšek, N., Poljšak Škraban, O., Razpotnik, Š. ve Rapuš Pavel, J. (2016). *Challenges and Responses to the Vulnerability of Families in a Preschool Context, C-E-P-S Journal, 6(4).*
- Türkdemir, A. (2013). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Bakış Açısından Okul Öncesi Eğitim Denetiminin Değerlendirilmesi, Mersin Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Mersin.*

- Uluyurt, F. (2012). *Bazı Değişkenlere Göre Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden 5-6 Yaş Grubu Çocuklarının Akran İlişkileri*, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Ünsal, F.Ö. (2015). *Okul Öncesi Eğitim Kurumuna Devam Eden 60- 72 Aylık Çocukların Sosyal Duygusal Uyumları ile Davranış Sorunları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Üstübal, Ö. (2015). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Uygulanan Aile Katılım Çalışmalarının Aile- Öğretmen Arasındaki İletişim ve İşbirliğine Etkisi*, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Yaman, R.P. (2016). *Çocuğu Okul Öncesi Eğitim Hizmeti Alan Anne- Babaların Okul Yönetiminden Beklentileri ve Yöneticilerin Anne- Baba Beklentilerine Yönelik Algılarının Belirlenmesi*, Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Yaşar Ekici, F. (2013). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarındaki Aile Katılım Çalışmalarına Katılan ve Katılmayan Ailelerin Çocuklarının Sosyal Beceri ve Problem Davranışlar Açısından Karşılaştırılması*, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, İstanbul.
- Yeşilay Daşiran, T. (2013). *Okul Öncesi Eğitimde Etkili Sınıf Yönetimi Becerilerini Geliştirmeye Yönelik Hazırlanan Hizmet İçi Eğitim Programının Etkisinin Değerlendirilmesi*, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Yeşilyurt, Z.C. (2011). *Çocukları Anaokuluna Devam Eden Ebeveynlerin Okul Öncesi Eğitim Kurumlarından Beklentileri ve Kurumların Bu Beklentileri Karşılama Durumları*, Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Denizli.

Yıldırım, A. ve Şimşek H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Seçkin Yayıncılık. Ankara.*

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri, Ankara; Seçkin Yayıncılık.*

Yılmaz, K. ve Altınkurt, Y. (2011). *Göreve Yeni Başlayan Özel Dershane Öğretmenlerinin Kurumlarındaki Çalışma Koşullarına İlişkin Görüşleri. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri, 11 (2), 635-650.*

Yumuş, M. (2013). *Okul Öncesi Eğitimcilerin 36- 72 Ay Aralığındaki Çocukların Davranış Problemleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi ve Başa Çıkma Stratejilerinin Belirlenmesi, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.*

Yücel, H. (2009). *Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Denetimi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Sivas.*

Zayimoğlu Öztürk, F., Kaya, N. ve Durmaz, E. “Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görev Sürecinde Yaşadıkları Eğitimsel Sorunlar ve Çözüm Önerileri”, *Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi, 68- 94, 2014.*

Ekler

Ek A-İzin Onayı

T.C.
ADANA VALİLİĞİ
İl Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 98258552-20-E.18909098
Konu : Fatma Nur ÇULLU'nun Uygulama İzni

09.11.2017

MÜDÜRLÜK MAKAMINA

İlgi : Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi'nin 12/10/2017 tarihli ve 93130991-044-E.119709 sayılı yazısı.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Fatma Nur ÇULLU'nun hazırlamış olduğu, "*Okul Öncesi Eğitimin Sorunları*" konulu tez çalışması kapsamında Müdürlüğümüz merkez ilçelerindeki ekte isimleri belirtilen okullarda görev yapan öğretmenlere uygulama yapılmak isteği ile ilgili ilgi yazı ekte sunulmuştur.

Söz konusu uygulama çalışmasının, İlimiz İl Araştırma Değerlendirme Komisyonu'nun, 02/11/2017 tarihli "Uygundur" raporu doğrultusunda, Müdürlüğümüz merkez ilçelerindeki ekte isimleri belirtilen okullarda, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında, eğitim-öğretimin aksatılmasına mahal vermeden yapılması, Şubemizce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Mehmet ÇALIŞKAN
Müdür Yardımcısı

OLUR
09.11.2017

Mustafa YAYLACI
Milli Eğitim Müdür V.

Adres: Döşeme Mah. Mücahitler Cad. Yeni Valilik Binası 01130 Seyhan/Adana
e-posta: arge01@meb.gov.tr
Elektronik Ağ: http:adana.meb.gov.tr
Elektronik Ağ: http:adanaarge.meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: Z. EKİNCİ / Memur
Tel: (0322)458 83 71- 1666
Faks: (0322)458 83 92

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden df7a-fcc7-3c46-b282-32e2 kodu ile teyit edilebilir.

T.C.
SARIÇAM KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 23702741-604.01.01-E.19643299
Konu : Fatma Nur ÇULLU'nun Uygulama İzni

20.11.2017

.....MÜDÜRLÜĞÜNE

İlgi : İl Milli Eğitim Müdürlüğünün 20.11.2017 tarih ve 19555891 sayılı yazısı.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Fatma Nur ÇULLU'nun hazırlamış olduğu, "*Okul Öncesi Eğitimin Sorunları*" başlıklı çalışması kapsamında ekte isimleri belirtilen okullarda uygulama yapmak isteği ile ilgili ilgi olur ekte gönderilmiştir.

Söz konusu uygulama çalışmasının okul müdürünün denetim, gözetim ve sorumluluğunda, ilgi onay doğrultusunda, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında **eğitim öğretim aksatılmadan** uygulanması hususunda;

Gereğini rica ederim.

Tolga NACAR
Müdür a.
Sube Müdürü

EK: 1- Onay Örneği (1 Sayfa)
2- Yazı Örneği ve Ekleri

DAĞITIM:
İlgili Okul Müdürlüklerine

T.C.
ADANA VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 98258552-605.01-E.19555891
Konu : Fatma Nur ÇULLU'nun Uygulama İzni

20.11.2017

.....KAYMAKAMLIĞINA
(İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü)

İlgi : Müdürlük Makamı'nı 09.11.2017 tarihli ve 98258552-20-E.18909098 sayılı onayı.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Fatma Nur ÇULLU'nun hazırlamış olduğu, "*Okul Öncesi Eğitimin Sorunları*" başlıklı çalışması kapsamında İlçenize bağlı bulunan ekte isimleri belirtilen okullarda uygulama yapmak isteği ile ilgili ilgi olur ekte gönderilmiştir.

Söz konusu uygulama çalışmasının okul müdürünün denetim, gözetim ve sorumluluğunda, ilgi onay doğrultusunda, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında **eğitim öğretim aksatılmadan** uygulanması hususunda;

Gereğini rica ederim.

Mehmet ÇALIŞKAN
Vali a.
Müdür Yardımcısı

EK: 1- Onay Örneği (1 Sayfa)
2- Yazı Örneği ve Ekleri

DAĞITIM:
Seyhan, Yüreğir, Çukurova ve Sarıçam Kaymakamlıklarına
(İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü)

Adres: Döşeme Mah. Mücahitler Cad. Yeni Valilik Binası 01130 Seyhan/Adana
e-posta: arge01@meb.gov.tr
Elektronik Ağ: http:adana.meb.gov.tr
Elektronik Ağ: http:adanaarge.meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: Z. EKİNCİ / Memur
Tel: (0322)458 83 71- 1666
Faks: (0322)458 83 92

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 67ac-ddc8-34b8-ab90-366d kodu ile teyit edilebilir.

T.C
YÜREĞİR KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 49542169-605.01-E.19644309

20.11.2017

Konu : Fatma Nur ÇULLU'nun Uygulama İzni

.....MÜDÜRLÜĞÜNE

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Fatma Nur ÇULLU'nun hazırlamış olduğu, "**Okul Öncesi Eğitimin Sorunları**" başlıklı çalışması kapsamında Müdürlüğümüze bağlı bulunan ekte isimleri belirtilen okullarda uygulama yapmak isteği ile ilgili Müdürlük Makamı'nı 09.11.2017 tarihli ve 98258552-20-E.18909098 sayılı olur ekte gönderilmiştir.

Söz konusu uygulama çalışmasının okul müdürünün denetim, gözetim ve sorumluluğunda, ilgi onay doğrultusunda, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında **eğitim öğretim aksatılmadan** uygulanması hususunda;

Gereğini rica ederim.

Hıdır ÜNVERDİ
Müdür a.
Şube Müdürü

Ek: Yazı ve Ekleri (5 Sayfa)

Dağıtım: Okul Öncesi Müd.

Adres: Karataş Caddesi Hasan Şaş Bulvarı Yüreğir Kaymakamlık
Binası 6. Kat Strateji Geliştirme Bürosu
Elektronik Ağ: <http://yuregir.meb.gov.tr/>
e-posta: yuregir01@meb.gov.tr

Bilgi için: Ahmet BOZAN

Tel: 0 (322) 324 20 81
Faks: 0 (322) 323 49 50

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 96bf-3373-3782-bea8-562b kodu ile teyit edilebilir.

T.C.
ÇUKUROVA KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 13851064-605.01-E.19602979
Konu :Fatma Nur ÇULLU'nun Uygulama İzni

20.11.2017

DAĞITIM YERLERİNE

İlgi : Müdürlük Makamı'nı 09.11.2017 tarihli ve 98258552-20-E.18909098 sayılı onayı.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Fatma Nur ÇULLU'nun hazırlamış olduğu, "*Okul Öncesi Eğitimin Sorunları*" başlıklı çalışması kapsamında okulunuzda uygulama yapmak isteği ile ilgili ilgi olur İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün 20.11.2017 tarih ve 19555891 sayılı yazısı ekinde alınmış olup ilişikte gönderilmiştir.

Bilgilerinizi ve söz konusu uygulama çalışmasının okul müdürünün denetim, gözetim ve sorumluluğunda, ilgi onay doğrultusunda, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında **eğitim öğretim aksatılmadan** uygulanması hususunda gereğini rica ederim.

Yusuf KARSLIOĞLU
Müdür a.
Şube Müdürü

Eki: 1- İl MEM Yazısı (1 Sayfa)
2- Onay Örneği (1 Sayfa)
3- Yazı Örneği ve Ekleri

DAĞITIM:

Gereği;

- 1-Adbullah Cem Turhan Anaokulu
- 2-Ahmet Sabancı Anaokulu
- 3-Emine Nabi Menemecioğlu Anaokulu
- 4-Gülpembe Anaokulu
- 5-Selcen Hatun Anaokulu
- 6-Şoförler ve Oto. Odası Anaokulu
- 7-Toros Anaokulu
- 8-Meryem Mehmet Kayhan Ortaokulu
- 9-AGİAD Ortaokulu
- 10-Attila İlkokulu

Adres:
Elektronik Ağ:
e-posta:

Bilgi için:
Tel:
Faks:

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 87d8-79d2-3d6f-a196-5156 kodu ile teyit edilebilir.

T.C
SEYHAN KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü-113680

Sayı : 71071857-605.01-E.19668585
Konu :Fatma Nur ÇULLU'nun Uygulama İzni

21.11.2017

.....MÜDÜRLÜĞÜNE

İlgi : Müdürlük Makam'ını 09.11.2017 tarihli ve 98258552-20-F.18909098 sayılı onayı.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Fatma Nur ÇULLU'nun hazırlamış olduğu, "*Okul Öncesi Eğitimin Sorunları*" başlıklı çalışması kapsamında ilçemize bağlı bulunan ekte isimleri belirtilen okullarda uygulama yapmak isteği ile ilgili ilgi olur ekte gönderilmiştir.

Söz konusu uygulama çalışmasının okul müdürünün denetim, gözetim ve sorumluluğunda, ilgi onay doğrultusunda, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında **eğitim öğretim aksatılmadan** uygulanması hususunda;

Gereğini rica ederim.

F.Nevin TEKSOY
Müdür a.
Şube Müdürü

EK: 1- Onay Örneği (1 Sayfa)
2- Yazı Örneği ve Ekleri

DAĞITIM:

Gereği:

İlgili Okul Müdürlüklerine

Türkocağı Mah. Debboy Caddesi Seyhan Kkaymakamlık Binası
Elektronik Ağ: www.seyhan.meb.gov.tr
e-posta: seyhan01@meb.gov.tr

Ayrıntılı bilgi için: Gülşen ZORLUKOL
Tel: (0322) 359 84 72
Faks: (0322) 359 86 94

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 24ee-4011-3b0b-bf3e-4f03 kodu ile teyit edilebilir.

Ek B-Görüşme Formu

GÖRÜŞME FORMU

Değerli Okul Öncesi Öğretmenleri,

Bu görüşme formu “Okul Öncesi Eğitimin Sorunları” ile ilgili bir araştırmaya temel oluşturmak için hazırlanmıştır. Konuya ilişkin olarak sizlerin görüşleri büyük önem taşımaktadır. Vereceğiniz cevapların samimi olması görüşmenin güvenilirliği için oldukça önemlidir ve cevaplarınız sadece bilimsel araştırma için kullanılacaktır.

Görüşme Formuna vereceğiniz cevaplarda göstermiş olduğunuz duyarlılık için şimdiden teşekkür ederim.

Fatmanur ÇULLU

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı

Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi

DEMOGRAFİK ÖZELLİKLER

1. Cinsiyetiniz Kadın Erkek
2. Öğrenim Durumunuz Ön Lisans Lisans Lisansüstü
3. Hizmet Yılıınız
 1-10 yıl arası 10-20 yıl arası 20-30 yıl arası 30 yıl ve üzeri

GÖRÜŞME SORULARI

1. Okul Öncesi Eğitimi nasıl tanımlarsınız?
2. Okul Öncesi Eğitimin önemi sizce nedir?
3. Meslek hayatınız boyunca sınıfınızda fiziksel koşullarla ilgili gözlemlediğiniz sorunlar nelerdir?

4. Meslek hayatınız boyunca öğrencilerin aileleri ile ilgili gözlemlediğiniz sorunlar nelerdir?
5. Kullanılmakta olan Okul Öncesi Eğitim Programının size göre en iyi yanları nelerdir?
6. Okul yöneticisinin Okul Öncesi Eğitime yaklaşımı hakkında neler düşünüyorsunuz?
7. Okul Öncesi Eğitimde denetimin işleyişi sizce nasıl?
8. Okul Öncesi Eğitimi öğretmeninde olması gereken özellikler sizce nelerdir?
9. Okul Öncesi Eğitimde aile eğitiminin faydası sizce nedir?
10. Okul Öncesi Eğitimde aile katılımı ne düzeyde gerçekleşiyor?
11. Sınıfınızda bulunan kaynaştırma öğrenciniz ile yaşadığınız sorunlar nelerdir?
12. Katıldığınız hizmet-içi eğitimlerin faydaları nelerdir?
13. Karma yaş grubuyla ve kalabalık sınıfla çalışırken yaşadığınız zorluklar nelerdir?